

SARKAŅU ZIŅAS

Madonas novada Sarkaņu pagasta pārvaldes izdevums

2010. gada mats, aprīlis, maijs Nr.2 (37)

REDAKTORES SLEJA

Svētku brīži

Ar deju pa dzīvi

Pavasaris pēc garās un sniegiem bagātās ziemas beidzot ieņēmis savu vietu un silda ikvienu, kas tam ļaujas. Baltās, dziļās sniega kupenas palikušas atmiņās, palu laiks tāpat. Tagad laiks atvērt sirdis putnu dziesmām, pirmajiem pavasara ziediem un tai dabas burvībai, ko izjūst var tikai pavasarī. Nevienā citā gadalaikā nav tādas krāsu pārbagātības, kad zaļes asns nav tikai zaļš un pirmās pienešes zieds nav tikai dzeltens. Toņu ir vesela buķete. Tāpat arī mūsu dzīve nesastāv tikai no baltā, pelēkā un melnā. Vajag tikai uzmanīgāk paraudzīties, un vismaz septiņas varavīksnes krāsas mūs pavada katru dienu.

Valda

*Palīdz pavasarī,
Lai tas spēku aizdod.
Palīdz putņiem,
Lai gadiem pēdas ļauc.
Palīdz pašai sirdij – tā vislabāk zinās,
kādas gadus atpakaļ lai sauc.
Gadu strauņē nestas aiziet dienas,
Dzīves jūrā saplūst vienuviet.
Lai vēl ilgi mirdz Tav ceļa zvaigzne,
Sirdī veicas, gaišas dienas rit!*

*Sveicam deju kolektīva vadītāju
Skaidru Dzeni skaistajā
dzīves jubilejā!*

Sarkaņu pagasta vārds daudz gadu garumā saistīts ar labiem, stabiliem pašdarbības kolektīviem, kas patstāvīgi darbojas, sniedz koncertus, gūstot gandarījumu sev un sniedzot prieku citiem. Nozīmīgas jubilejas šogad ar skaistiem koncertiem svinēja deju kolektīvi "Senči" un "Labākie gadi".

"Caur sirdāra birzi gāju. Gāju domādama, gāju dziedādama, gāju dancodama. Tas nekas, ka ar sudrabu matos..." tā varētu teikt par 27. marta gaviļniekiem – vecākās paaudzes deju kolektīvu "Senči".

Pavisam nemanot pagājuši 25 gadi, kopš tā vēsā 25. marta vakara, kad uz pirmo mēģinājumu Patkules tautas namā viņus pulcēja vadītāja Skaidra Dzene. Jubilejas koncerts bija viņu svētku diena, kad aiz muguras palikušas mēģinājuma vakaru stundas, uztraukums un daudzi spilgti notikumi kolektīva pastāvēšanas vēsturē. Tas bija tāds mazs pieturas punkts, tālāk jaunas domas, jauni darbi un jaunas tikšanās ar deju. Kā atzīst paši dejotāji, dzejas rindās tas varētu skanēt šādi:

*Divdesmit pieci gadi – tāds nieks vien
ir,
Šodien tiek izvērtēts laiks, kas pavadīts
dejā.*

*Ar citām acīm skatot, kas bijis,
Ar prātu uzliktot to, kas vēl būs.
Un laimīgs ir tas, kas vienmēr pa dzīvi
Ar mīlu sirdī un dejas solī pratis iet,
Kas radis teikt gaišos un mīļos vārdus,
Kam prieku dāvājis citu prieks.*

Gājuši gadi, mainījies deju repertuārs, bet kolektīva dalībnieki palikuši uzticīgi savam kolektīvam daudz gadu garumā.

Visus 25 gadus no 1985. gada kolektīvā dejujuši:

**Mirdza un Jānis Nagli
Vizma un Pēteris Briēži
Nina Šahno, Rasma Markova un
Anatolijs Sekans;**

**24 gadus kolektīvā deju Valentīna
un Jānis Riekstiņi;**

18 gadus deju Biruta Bērziņa;

15 gadus Līga Smalkā, Anita un

Māris Āboli;

9 gadus Pēteris Podiņš;

5 gadus Andrejs Amoliņš.

Valdas K. foto

17. aprīlī koncertā "Viena mīlestība vieno mūs" 20 gadu jubileju svinēja vidējās paaudzes deju kolektīvs „Labākie gadi”. Jau pats koncerta nosaukums liecina, ka draudzīgā atmosfērā kolektīvā, savstarpējās attiecībās un kopējs darbs ir pamats kolektīva sekmīgai darbībai daudz gadu garumā.

„Labākie gadi” savā darbības laikā iestudējuši 118 dejas, no kurām pašlaik

repertuārā ir 37, atliek tikai vienreiz pamēģināt un var dejojot koncertā.

Kolektīva repertuārs šajos 20 gados ir raibu raibais. Ir dejas, kas ir obligātā jā repertuārā, bet tiek nodejotas tikai pāris reizes, un ir tādas, kas iepatikas gan skatītājiem, gan pašiem dejotājiem, un tad gribas dejojāt vēl un vēl. Kolektīva dalībniekiem pašiem vislabāk patīk raksturdejas un tās, kuras kādiem īpa-

šiem svētkiem veidojusi vadītāja Daiga Maderniece.

Kā atzīst kolektīva dalībnieki, tāpat ir arī ar vietām, kur tiek dejots. Ir vietas, kur gribas atgriezties un koncertēt vēl un ir vietas, kur nodejo un viss. Nākamajā gadā jau padomā, vai braukt.

Koncerta laikā izskanēja arī neliels ieskats kolektīva vēsturē, ar ko pasākuma viesus iepazīstināja koncerta vadītā-

ji Didzis un Agita: "Kolektīvu 1989. gadā izveidoja paši dejotāji, kas kādreiz bija dejujuši Skaidras Dzenes kolektīvā, nedaudz vēlāk viņiem pievienojās citi. Doms par vadītāju dejotājiem šaubas neradīja – jāzurnā Daiga. Tik daudz gadus jau pa Sarkaņiem – sākumā kā koncertmeistare dejotājiem, tad pati dejotāja... Organizatora spējas arī nēko... Un tā jau 20 gadus Daiga Maderniece ir kolektīva vadītāja. Sākumā tikai kā vadītāja. Bet tā kā ar dejušanu viņa saistīta jau kopš bērnības, tad malā nostāvēt grūti – sāka dejojāt arī pati. Vadītāja kolektīvā, dejojot pati un sāka veidot horeogrāfijas dejām. Kolektīva 15 gadu jubilejas koncerts tika veidots tikai no Daigas jaunrades dejām. Varbūt stimulēt dejas pašai bija jaunrades deju konkurss „Jautrā pastaliņa” – un ar panākumiem. Trīs gadus pēc kārtas šī konkurss kausa ceļoja uz Sarkaņiem, līdz palika pavisam... Pirmā no Daigas veidotajām dejām, ko ievēroja atzīti deju speciālisti, bija „Tūdaliņ, tagadiņ”... tad sekoja citas, nu jau būs kādas piecpadsmit. Deja „Tūdaliņš” kolektīvam spilgtā atmiņā palikusi no 2004. gada skates, kad mūzika vienkārši aplūsa. Dejotāji neapjuka un dejojā tikai tālāk, dziedot paši. Tā kā dziesma zināma, līdz dziedāja pat skates žūrija. Un 1. vieta rajona skatē!”

Kolektīva nosaukums „Labākie gadi” tiem, kas nepazīst dejotājus tuvāk, liekas nopietns, nepieejams... bet patiesībā viņi ir jautri, humora pilni, ar draudzīgu labestības dzirkstelīti sirdī. Nekad neaizmirsīs sagādāt kādu pārsteigumu citiem kolektīviem jubilejas reizē, neizpaliks arī kāds atpūtas brīdis ārpus mē-

ģinājumu un koncertu grafika, kad apmeklēt kādu pasākumu kopā, aizbraukt ekskursijā ar ģimenēm vai vienkārši pasēdēt, ieiet pirtī un „uzsist kādu kačiņu”...

Koncerta viesi bija Raplas rajona Marjamaa kultūras nama deju kolektīvs „Hopsani”, vadītāji Riho Pohla un Ilona Noor.

Pirms 5 gadiem Sarkaņu dejotāji devās uz Igauniju, lai piedalītos Raplas rajona Deju svētkos. No tā laika par saviem labiem draugiem „Labākie gadi” sauc Marjamaa kultūras nama deju kolektīvu „Hopsani”. Kolektīvi vairākkārt ciemojušies viens pie otra, iepazīstinot kaimiņzemju skatītājus ar savām dejām.

Pirms četriem gadiem, kad igauņu kolektīvs svinēja darbības 50 gadu jubileju, „Labākie gadi” bija sveicēju pulkā.

„Hopsani” koncertā dejojā populāras igauņu tautas dejas, turpretī pasākuma otrajā daļā pilnīgi cita rakstura dejas, varētu teikt, bija brīnišķīgs šovs.

Izskanēja ļoti daudz apsveikumu un laba vēlējumu kolektīva turpmākai darbībai. Un tā tas arī būs, jo kolektīva dalībnieku skaits – 24 – liecina par to, ka „Labākos gadus” krīze skārusi nav. Ir griba darboties un daudz jaunu ieceru nākotnei.

Pēc koncerta iestājies neliels atelpas brīdis, jo „Labākie gadi” ir vienīgais Madonas novada kolektīvs, kas apguvis obligāto repertuāru un 5. jūnijā dosies uz Valmieru, lai piedalītos IIV Vislatvijas vidējās paaudzes deju kolektīvu svētkos Valmierā.

Valdas Kļaviņas teksts
Kristapa Veļķera foto

1. rindā deju kolektīvs "Hopsani"

2. rindā no kreisās: Sandra Pulkstene, Inīta Ūbele, Līda Stiprā, Ilze Dzene, Jolanta Kūriņa, Olga Simtniece, kolektīva vadītāja Daiga Maderniece, Valda Kļaviņa, Kristīne Ozola, Irita Galeja, Ineta Simtniece, Imanta Simtniece.

3. rindā no kreisās: Andrejs Pujars, Raivis Zāģers, Mārtiņš Stiprais, Oskars Ūdris, Dainis Kūtiņš, Māris Madernieks, Nauris Bardauskis, Juris Pauers, Normunds Ūdris, Tālis Jurevics, Didzis Lācis, Andris Simtnieks.

Pagasta aktualitātes

Athilde uz iedzīvotāju iesniegumu no 08.02.2010 par komunālo pakalpojumu izmaksām, tarifu izmaiņām un līgumu slēgšanu.

Sarkanu pagastā komunālos pakalpojumus sniedz Sarkanu pagasta p/a „Komunālais serviss”. Viens no galvenajiem uzņēmuma rentabilitāti nodrošinošiem faktoriem ir atbilstoši komunālo pakalpojumu tarifi. Ja uzņēmums strādās ar zaudējumiem, mēs nonāksim situācijā, ka šie pakalpojumi netiks nodrošināti vispār. Tarifi par komunālajiem pakalpojumiem ir spēkā no 2008. gada 24. janvāra. No 2009. gada 15. janvāra ir spēkā siltumenerģijas tarifs. Lai gan pēdējos gados izdevumi ir krietni palielinājušies, tarifi nav būtiski paaugstināti vai arī, kas attiecas par ūdens un kanalizācijas pakalpojumiem, tie vispār nav mainīti.

Pašreizējos ekonomiskajos apstākļos ir saprotama iedzīvotāju vēlme, lai komunālo pakalpojumu tarifi tiktu samazināti. Tomēr demitāl komūnālo pakalpojumu sniedzējs nav tiesīgs pieņemt šādus lēmumus – samazināt tarifus, tādā veidā radot zaudējumus uzņēmumam un varbūt pat novedot to līdz bankrotam. Jāatzīmē arī tas, ka daudzu iedzīvotāju parādi ir krājušies jau no iepriekšējiem gadiem, kad iespējas maksāt par komunālajiem pakalpojumiem bija krietni lielākas. Lai gan līdz šim brīdim neesam vērsušies tiesā par parāda piedziņu, tomēr situācija uzņēmumā ir pasliktinājusies. Tādēļ esam spiesti parādus piedzīt tiesas ceļā. Jāatzīmē, ka iepriekšējos gados Sarkanu pagasta padome daudz palīdzēja un dotēja Bīksēres daudzdzīvokļu māju iedzīvotājus, lai iegādātos kurināmo šķeldu un lai būtiski nebūtu jāpalielina tarifi. Tomēr to turpināt vairs nav iespējams.

Par pieņemtajiem tarifiem 2008. un 2009. gadā iedzīvotāji tika informēti gan vietējā avīzē „Sarkanu Ziņas”, gan izsniedzot paziņojumus. Pašlaik tarifu izmaiņas nav pieņemtas. Tarifus sagatavoja pakalpojumu sniedzējs, bet tos izskatīja, pārbaudīja un apstiprināja Sarkanu pagasta padome, pēc teritoriālās reformas – Madonas novada dome.

Aģentūrai nav noslēgti līgumi ar tiem iedzīvotājiem, kuri ir atteikušies tos noslēgt vai arī pēc līgumu nodošanas (kad tos iznēsāja pa dzīvokļiem 2009. gada maijā) nav raduši iespēju tos nogādāt atpakaļ aģentūrai, domājot aplami, ka tad jau nebūs jāmaksā. Vēlamies atgādināt, ka par saņemto pakalpojumu ir jāmaksā. Aicinām iedzīvotājus būt atsauceļiem un izrādīt interesi par saņemtajiem pakalpojumiem un noslēgt līgumus. Jautājumu gadījumā zvanīt Rolandam Vēzim pa telefonu 27839809 vai grāmatvedībai – tel. 26608826.

Ar cieņu
p/a „Komunālais serviss”
direktors **Rolands Vēzis**

Parādnieku mājas:

Ramaņa 3 – 1640,88 LVL
Ramaņa 5 – 3143,10 LVL
Ramaņa 7 – 4107,11 LVL
Ramaņa 9 – 6163,36 LVL
Ramaņa 11 – 10451,03 LVL
Ramaņa 13 – 5677,80 LVL
Kopā: 31183,28 LVL

Lūdzam nomaksāt parādus par komunālajiem pakalpojumiem!

Vēstures atspulgos

*1945. gada maijā beidzās aizvadītā gadsimta asiņainākais karš, kurš prasīja ļoti daudz cilvēku dzīvības un vēl krietni vairāk cilvēku ciešanas. Karš, kurš ilga četrus gadu, izmainīja daudz cilvēku likteņus – izjuka ģimenes, daudzi devās prom svešumā, bet vēl citi uz mūžīgiem laikiem zaudēja savus tuviniekus. Kara laiks atmiņās palicis pagasta vecākās paaudzes cilvēku atmiņās, jo arī Sarkanu pagasta teritorijā pieredzēja kara šausmas. **Atmiņās dailas PĒTERIS MIGLONS, kurš kara laikā bija mazs zēns, bet ir notikumi, kas palikuši spilgtā atmiņā.***

1940. gadā gadījās kopā ar mātes brāli Ķeirānu Madonā, kad pilsētā ienāca krievu armija. No Rēzeknes puses ienāca tanki. Tie nāca mierīgi. Ielai nebija seguma, tāpēc tanki sacēla lielus putekļus. Uz ielām vietām bija cilvēku bariņi ar ziediem, kas sagaidīja krievus. Es kā puika vēroju notiekošo un dzirdēju, ka lieli saka: „Lielinieki ienāca.” Karavīri izkāpa no tankiem, spīdēja tikai viņu acis, jo sejas bija pārklātas ar biezu putekļu kārtu, braucot pa zemes ceļu no Rēzeknes. Kareivji izskatījās ļoti mazi. Viņi saņēma ziedus un salēca atpakaļ tankos. Putekļi vien nogriezās, kad tanki turpināja ceļu Ērgļu virzienā. Nekādu incidentu nebija. Krievi mierīgi ienāca un tāpat mierīgi aizbrauca.

Un tad sākās. Daudzi bija gaidījuši krievus, jo netika pie zemes. Es atceros, ka blakus dzīvoja saimnieks un viņa māsa. Viņiem zemes nebija. Gotiņu ganīja gar ceļmalu, kas gāja uz Patkules skolu. Tauta bija izsalkusi pēc zemes. Sākās zemes dalīšana. Saimniekiem atņēma zemi un atdeva kalpiem. Tā kā jaunsaimniekiem nebija, ar ko zemi apstrādāt, tad padomju vara Patkulē puīšu mājā nodibināja zirgu punktu – tas bija ļoti labs darbs. Ja saimniekam bija četri zirgi, tad divus atņēma un nodeva zirgu punktā. Zirgu punkta priekšnieks bija Eduards Putniņš. „Īvānos” par puīsi strādāja Ādams Melņiks. Viņš ar saimnieka zirgiem aizgāja strādāt uz zirgu punktu. Viņš bija labākais strādnieks – līdz pusdienām viņš strādāja ar vieniem zirgiem, bet pēcpusdienā tos nomainīja pret citiem. Punktā vēl strādāja Greiziņš. Cilvēki, kam nebija savu zirgu, ar punktu noslēdza līgumu, un darbs tika padarīts. Sabrauca mājās pa četri zirgi. Līdz pusdienām visu apara. Pēc padarītā darba bija jāpabaro gan strādnieki, gan zirgi. Pēc tam kaut kāda nodeva par darbu rudenī bija paredzēta.

Kad saimniekiem atņēma zemi un atdeva bezzemniekiem, tad šie jaunsaimnieki bija jālaiž arī dzīvot saimnieka mājā. Bija jāierāda arī vieta kūti. Jaunie saimnieki bija ļoti sajūsmināti par padomju varu, jo latviešu zemniekam ļoti gribējās pašam savu zemes plekšni, strādāt gribēja visi.

Tad nāca vācu laiki. Mēs domājām, ka būs lielas kaujas, jo pie Dumpiem lielgabalu sāviņi dunēja vairākas dienas. Mēs ar visām gotiņām aizbraucām uz tālajām pļavām. Nākamajā dienā devāmies atpakaļ. Pret Velnakmeni stāvēja vāciešu mašīnas, spēlēja mūzika. Paši vācieši sauļojās. Virsnieki staigāja bez frēnciem, bet ap kaklu – šlīpses. Mēs ar gotiņām gājām pāri ceļam. Mūs neviens neaiztīka, vācieši tikai sauļojās un klausījās mūziku.

Iebuļu mežā viens krievu zaldāts bija atpalicis no karaspēka un maldījies. Ķiršu Kārlis ar Rūieti viņu bija noturējis par zaķi, nošāvuši un turpat apbedījuši.

Kad vācietis ienāca, tad sākās izrēķināšanās ar lielinieku piekritējiem-aktīvistiem. Tas notika pie Bāksāniem, kur pie lielās liepas nošāva divus cilvēkus. Nodevējs bija... (aut. uzvārdu nosauca,

bet labāk neminēsim). Viens no nošautajiem dzīvoja Bāksānos mazajā mājīnā, viņš bija strādājis pagastā pie padomju varas. Vārdu neatceros. Izveda no mājas un turpat nošāva. Tēvs mums vienmēr to vietu rādīja.

Vācu laikā visas atņemtās zemes atdeva saimniekiem atpakaļ. Saimnieki smējās par slaičģajiem jaunsaimniekiem. Jaunpatkules saimnieks Rudzīšu Pēteris teicis jaunsaimniekam: „Nu redzi nu, Bērziņ, nu tava zeme visa pie pēcpuses!” Rudzītis bija liels saimnieks, viņa zemi sadalīja vairākiem bezzemniekiem.

Kara laikā pa saimnieku sētām sadalīja krievu gūstekņus, kas palīdzēja strādāt. Tad lielākos darbus darīja gūstekņi. Tie gāja arī kulšanas talkās saimnieku vietā.

Kangars taisīja samagonku. Vakaros tēvs rādīja uz viņa māju un mums teica: „Skataties, re, kur mežabrāļi iet pie Kangara pēc šņabja.”

Bija arī šucmaņi. Kangars bija šucmanis. Šucmaņi vajāja cilvēkus, tie tika arī nošauti. Pa naktīm pagastmājā nolēma, kuru jānošauj. Ja aicināja ierasties bez mantām, tad bija skaidrs, ka gaida nošaušana. Bet bija arī tā, ka iedzīvotāji jau zināja, kas nolemts pagastā. Vairāk tā bija savstarpējo rēķinu kārtošana. Ja kaimiņš kādreiz bija otram kaut ko nodarījis, tad tagad varēja atbrieties ar svešām rokām. Tas pats notika arī pēc krievu ienākšanas.

Saimnieki pret gūstekņiem izturējās dažādi. Kad nāca iekšā Sarkanā armija, tad gūstekņi atbriebās tiem saimniekiem, kuri pret viņiem izturējās slikti. „Pāpuļus” nodedzināja pa tīro, jo saimniece lāga nebaroja un pat iekautāja gūstekņus. Kaimiņiem nodedzināja kūti un klēti. Par krievu partizāniem dzirdēju to, ka viņi bija Pietniekā. Viņu bija tik daudz, ka nebija, ko ēst. Tad partizāņi sasēdās pajūgos un izlauptāja tuvējās mājas – atņēma iedzīvotājiem lopus, atņēma saimniekiem zirgus un labību. Dravniekā pie Ozoliņa iebrauca partizāņi, iztīrīja klēti, apkāva lopus, aptīrīja un aizbrauca.

Kad nāca vīrsū Sarkanā armija, tad pie saimniekiem sadzina bēgļus – baltkrievus un ukraiņus. „Bukšās” stāvēja artilērijas divīzions. No apkārtnējam mājām visi devās bēgļu gaitās. No vietējiem palika „Īvānos”, „Kaķīšos” un arī mēs palikām. Visi, kam bija spēcīgi zirgi, sapulcējās „Murānos” un kopā devās projām. Vienu laiku bijām savā mežā pie bērziem, bet kad no Polvarkas atbrauca Ķeiris, mēs pārcēlāmies uz „Rāvījām”. Tas bija labi, jo vācu tālšāvēja artilērija mūsu mežu burtiski uzara. Tad tēvs aizgāja uz māju cūkas barot, atnāca atpakaļ un teica: „Mājās viss mierīgi. Vācu žandarmi nošāva dažas vistas pārtikai un aizgāja. Braucam mājās.” Pēcpusdienā ap trijiem braucām mājās. Vācietis atkāpās. Pie Kačkarēm gāja vaļā šaušana. Mēs, bērni, iemūkām „Murānu” pagrabā. Tēvs palika pagalmā. Viņam blakus sprāga mīnmetēja lādiņš. Viņu varēja atpazīt tikai pēc kamzoļa. Zirdziņš bija aizskrējis līdz Priekuļu mājas upītei un iestrēdzis alkšņos. Krievu karavīri viņu paņēma sev. Palikām mēs, četri bērni (divi brāļi un divas māsas), un māte.

Otrā dienā pāri pār purvu devāmies uz Antužiem. Kad izgājām no pagraba, viss pagalms bija kā nosēts ar ievainotajiem. Tos no kaujas lauka veda ārā ar suņiem, kuri bija iejūgti mazos ratiņos. Skats bija diezgan bēdīgs, jo visās malās bija dzirdami ievainoto vaidi. Pāri purvam krievu armija bija noklājusi ceļu ar kokiem kā asfaltu. Pa to četrās piecās rindās plūda krievu karaspēks. Viņi gāja uz Oļiem.

Mūsu kaimiņiene Marija pie mājas bija sašauta gūžā, otra kaimiņiene bija

nošauta. Sarkanarmieši sašauto Mariju nogādāja lazaretē. Tomēr krievu karavīri izrādījās cilvēcīgi. Viņu ārstēja visu ziemu. Nākamajā pavasarī viņa atgriezās mājās no Krievijas, kur atradās hospitālī.

Kad atgriezāmies mājās, tās bija pilnas ar baltkrievu bēgļiem. Nākamajā dienā mūs visus aizsūtīja uz Pāpuļkalnu. Mūsu mājas pagrabā izvietojās štābs. Pagraba durvīs bija izgriezts caurums, pa kuru zaldāti virsniekiem nodeva pavēles. Nevienam lieku iekšā nelaida. Pāpuļkalna mežā bija izvietota lazarete. Mūsu ģimeni baroja no lazaretēs virtuves, jo pašiem nekā nebija. Lielajā šķūnī vakaros ievainotajiem rādīja kinofilmas. „Pāpuļos” nodzīvojām apmēram divas nedēļas, tad nācām augšā uz „Antužiem” un sākām saimniekot.

Patkulē Roziņu mājās bija Sarkanās armijas apmācību punkts. Augu dienu notika jauniesaucamo mācības, dienu nakti skanēja dziesmas. Es gan ļoti gavis, bet viņi rīkoja manevrus uz govju pusi. Manas govīs pārbijās un Breses kalnā iekšā. Sasūtīti bija jauni puikiņas. Pa priekšu mācības un tad uz fronti prom.

Aiz mūsu mājas ābelē ar pašauteni bija aizstāvējis latviešu leģionārs. Viņš bija nošauts un iekāries zaros. Krievi bija pavilkuši viņu leju un novilkuši zābakus. Roziņu Ādolfš kareivi novilkā leju un zem ābeles apraka. Patšauteni mēs, puikas, paņēmām, bet iestrebiķeļu priekšnieks Kušķis to atņēma.

Mēs bijām salasījuši daudz ieroču. Vienos Ziemassvētkos mēs, puikas, – Roziņu Arnolds, Pumpuru Kārlis, Vorsklovs Andrievs, Vorsklovs Jānis un es – Plošu mājās sataisījām šausanas sacensības no visa veida ieročiem. Pagastā dzird, ka kaut kur šauj. Salasījās iestrebiķeļi un mūs ielēca. Viss bija *nostručis*, kur mēs katrs glabājām savu ieroci – citam tas bija žagaru gubā, citam zem gultas. Ieročus atņēma, bet mums, puikām, nekādu sodu neuzlika.

„Kaķīšu” mājās dzīvoja Rozītis Ādolfš. Viņu paņēma vācu armijā un ieskaitīja lidotājos. Viņš karoja pret amerikāņi. Ādolfš bija garīgi slims, bet to nevarēja pateikt. Viņš mācēja brīvi runāt vāciski un angļiski, tikai krieviski nē. Viņam uzņāca melnie, un otrs lidotājs viņu trosē valkājās pa lidlauku. Tad viņu palaida mājās. Pie mūsu mājām vēl bija vācieši, bet krievi bija pie Zābaka ezera. Ādolfš izrunājās ar vāciešiem, tad aizgāja izpeldēties Zābakā un atkal nāca atpakaļ pie vāciešiem. Neviens viņam neko nedarīja. Ienāca krievs un neticēja, ka viņš ir slims. Čeka viņu dauzīja un mocīja. Pagasta partorgs teica, ka viņš simulē. Tad viņu paņēma Sarkanajā armijā par ložmetējnietu un aizsūtīja uz Kurzemes katla pirmajām līnijām. Pirmajās līnijās viņš palika vēl divmāks. Tad nāca izsūtīšana. Vienu grupu izsūtīja. No „Īvaniem” ieskrēja pie Ādolfša kaimiņiene un teica, ka sūtīšot vēl. Ādolfš paņēma zirgziņu, izveda uz tīruma mēslus, uzkāpa uz istabaugšas un pakārās. Viņš negribot piedzīvot tādas šausmas, bet viņu jau neviens neaiztīktu, jo bija dienējis Sarkanarmijā.

Vācieši jauniešiem piedāvāja vai nu stāties armijā, vai braukt uz Lubānu mežus tīrīt. Ādolfša brālis Jānis pieticās uz Lubānu, lai nebūtu jāiet karot. Viņus apmānīja – iedeva formas un ieročus un ieskaitīja regulārajā armijā. Jānis gāja bojā Vācijā autoavārijā.

Sarkanajos notika nežēlīgas kaujas. Šmitiņš sēdēja savas mājas pagrabā – „Alpos”. Trīs vai četras reizes viņa māju ieņēma abas armijas. Latviešu leģionāri ieņēmuši pozīcijas pa grāvmalu un ar viesuļuguni sagaidīja krievus. Beidzot atlidojis „kukuruzņiks” un nogāzīs dzīvu uguni pa grāvi.

Pie Sarkanu skolas uz ceļa stāvēja vācu tanki. Krievi dzina viņiem virsū

Pēteris Miglons 1955. gadā.

kareivju ķīli. Vācieši vairākas reizes ķīli „noplāva”. Biedrības mājas pagrabā slēpās cilvēki. Mājas jumts bija dedzis. Ieskrējās pagrabā krievu kareivis un želojies, ka virsnieki esot muļķi, jo jau divreiz visi krievu kareivji nošauti – kā nāk, tā šauj, kā nāk, tā šauj.

Uzbrūkot krievu armija Sarkanu centrā aizdedzināja deviņas mājas (Nusbauma veikalu, Sarkanmūžu, nabagmāju, biedrības māju u.c.). To viņi darīja tāpēc, lai radītu dūmu aizsegu. Tālāk krievi devās uz Bāguņiem, Caurvēderiem, Rēķiem un Oļiem, kur savienojās ar to karaspēku, kas gāja gar Antužiem uz Rēķiem.

Pēc kara mūsu pusē par mežabrāļiem nekas nebija dzirdams. Cik es dzirdēju, tad bija tikai bandīti, kas laupīja. Vienreiz pirmajā maijā aplaupīja Lībes veikalu. Veikalu lika sargāt Kušķim, Miķelsonam. Veikalā jau dzīvoja Melņiks, jo bija jau no kara mājās. Viņam bija arī šautene. Ienāca veikalā laupītāji. Miķelsons ar Kušķi noslēpās upītē. Laupītāji piekrāva pilnu vezumu ar pārtikas precēm un lika Prudentam viņus aizvest. Tajā galā laupītāji piedzirdēja Prudentu, ielika pajūgā, atbrauca mājās un viņš nezina, kur un kā. Vaicāja, kāpēc Melņiks nav šāvis, bet viņš atbildēja: „Ja es to būtu darījis, tad bandīti nodedzinātu māju.” Tajos laikos tāds lēmums bija pareizs.

Pēteris Miglons stāstījuma ieklausījās **Andris Trečaks**, foto no personiskā arhīva

Pēteris Miglons 2003. gadā.

Muzejam "Biksēres klēts" – 10 gadi

4. maijs Latvijas vēsturē ieņem nozīmīgu vietu. Šogad aprit 20 gadi, kopš Latvijas PSR Augstākās Pado-
mes deputāti pieņēma Neatkarības
atjaunošanas deklarāciju. 4. maijs
mūsu pagasta dzīvē nozīmīgs vēl ar
kādu notikumu – pirms 10 gadiem, 4.
maijā, durvis saviem apmeklētājiem
pirmo reizi vērā Andra Trečaka sen-
lietu muzejs „Biksēres klēts”.

Muzejā savāktas divu pagastu –
Sarkaņu un Patkules – vēstures liecī-
bas.

Kā pastāstīja muzeja veidotājs un
īpašnieks Andris Trečaks, senas man-
tas viņu interesējušas kopš bērnības.
Tā pamazām tās sācis krāt personīga-
jās mājās. Gadus divdesmit bija vācis
visvisādus materiālus par Sarkaņu pa-
gastu. Sieva dzinusi vai no mājas ārā,
jo viss bijis aizkrauts ar papīriem, ve-
cām lietām. Nekas cits neatlika, kā
meklēt telpas, kur tās var izvietot un
ar tām iepazīstināt plašāku sabiedrī-
bas daļu.

Muižas klēts stāvējusi tukša, uz-
rakstījās padomei iesniegumu. Un tā
arī ticis pie telpām muzeja vajadzī-
bām. Nedēļas laikā ar Didzi Akmen-
tiņu telpas arī iekārtojusi.

Kā pastāstīja Andris Trečaks, cilvē-
ku interese par senatni bija un ir ļoti
liela, jo gandrīz nekas no eksponā-
tiem nav pirkti. Viss ir cilvēku dāvi-
nāts. Tāpēc arī no apmeklētājiem ne-
tiek ņemta ieejas maksa. Vienīgie
apmeklētāju "izdevumi" ir ieraksts
viesu grāmatā. Pirkti ir tikai kafijas
automāts un māla krūze, uz kuras at-
tēlota ebreju svētku simbolika. Kā
atzinuši Latvijas kolekcionāri, šie
eksponāti mūsu valstī ir vienīgie.

Ir bijis, ka kāda manta vienkārši at-
vesta un nolikta pagalmā. Visvairāk
apmeklētāju muzejam bijis 2008.
gadā, gandrīz tūkstoš. Pērn mazāk –
apmēram 800. Muzeja īpatnība ir tā,
ka visus eksponātus var aizņemt ar ro-
kā. Līdz šim nekas nav pazudis, ja
neskaita sērkočiņu kastīti pēc vienas
skolēnu grupas viesošanās muzejā.

Cesvaines skolēni muzejā noturē-
juši latviešu valodas stundu, tāpat ir
bijušas vēstures stundas. Visvairāk
apmeklētāju no visdažādākajām Lat-
vijas vietām muzejā ciemojas maijā

Andris Trečaks un Didzis Akmentiņš
4. maijā.

un septembrī. Ir bijuši arī ārzemnieki
no Igaunijas, Lietuvas, Vācijas, Fran-
cijas, ASV u.c.

Kad Sarkaņu skola svinēja simt ga-
dus, muzejs tur iekārtoja izstādi. Mu-
zeja ekspozīcija pārsteidz ar unikālu
priekšmetu krājumu. 1825. gada Bī-
bele. Lukturi. Cigoriņu un graudu
grauzdējamā kārbā ar aizšautni. Ogļu
gludeklī, sviriņi. Retas formas patvā-
ris. Vīzes. Stēnds ar akmeņus laikmeta
cirvi, šķēpa galu un citiem priekšme-
tiem. 90% eksponātu savākti no Sar-
kaņu pagasta mājām.

Otrajā muzeja telpā izvietoti eks-
ponāti no zemnieka māju saimniecī-
bas lietām. Īpatnēja kāpostu ēvele.
Vienkocis. Nēši. Pļaujmašīnas atslē-
ga, ar kuru varot izjaukt visu mašīnu.
Vecumveca šujmašīna. Koka rokas
urbjmašīna. Dažādas atspereces.
Arklis, ar kuru vilktas cukurbietes.
Koka muca – medus sviēde. Muzeja
saimnieks parāda, ka tā ir kārtībā vēl
šodien. Koka virpa. Ratiņi. Ēveļu
komplekts. Visu ne uzskaitīt...

Nākotnē muzeja telpās Andris Tre-
čaks iecerējis nomainīt grīdas un ierī-
kot mūsdienīgu apgaismojumu. Tāpat
būtu nepieciešama apkure, jo mit-
rums dažus eksponātus ziemas mēne-
šos pabojā. Vai izdosies piesaistīt fi-
nansējumu, rādīs laiks.

Andra Trečaka stāstītajā
ieklausījās Valda K.
Laumas Akmentiņas foto

Daudz baltu dieniņu! Nemanot paskrējis laiks

Kopā pavadīti 50 pavasari, vasa-
ras, rudenī un ziemas. Tāds ir kopē-
jais Ņinas un Alberta Janovsku ģi-
menes mūžs. Ārā vēl tikko jaušams
pavasaris, daba pēc garās un snie-
giem bagātās ziemas tikai mоста,
bet abi zelta kāzu jubilāri maida,
skatoties viens uz otru, un pamazām
sākas atmiņu stāsts, kas aizsākās
1960. gada 16. aprīlī Sarkaņu ciema
padomē, kur abi jaunieši viens otram
teica „jā” vārdu.

Acu skati pirmo reizi Ņinai un Al-
bertam satikās ceriņu ziedēšanas lai-
kā. Ņinas mamma bija apprecējusies
ar „Kalna Bāksānu” saimnieku un no
Cēsīm šeit dzīvot pārcēlās arī viņa.
Kā jau vairums jaunu meiteņu, kuras
sevi uzskata par pilsētniecēm, bija
„velna pilna”. Kad mājas pagalmā ar
draudzeni laužušas ceriņus, garām
gājis puisis ar šķelmīgu smaidu un,
džentlmenis būdams, piedāvājis pal-
līdzēt. Alberts ļoti patīcis Ņinas
draudzenei, bet pašai Ņinai licies, ka
šis laucinieks galīgi nav viņas gau-
mē. Tomēr bija kaut kas tāds, kas
visu nolika savās vietās. Satikšanās
sekoja cita citai... un nu jau 50 gadus

viņi ir kopā šeit – Sarkaņos. Alberta
dzimtas saknes meklējamas Latgalē,
bet no 1959. gada arī viņš Sarkaņu
pagastu sauc par savējo. No Latgales
Janovsku ģimene atnākusi strādāt, jo
Latgales pusē iespējas strādāt un no-
pelnīt bijušas niecīgas. Atnākot dzī-
vot uz Sarkaņiem „Jaunkalniņū” mā-
jas Buliņos uzcēlis Alberta tēvs. Arī darbs
gan tēvam, gan viņam
pašam bijis turpat gaterī. Mammai darbs bija bla-
kus esošajā fermā.

Jaunajai Janovsku ģi-
menītei pirmās garākās
šķiršanas grīdis bija, kad
vecākai meitai palika 10
mēneši. Albertu iesauca
dienestā. Nodienēja vai-
rāk par gadu vispirms
Lietuvā, tad Krievijā, 60
km no Maskavas. Dienē-
jot inženiertehniskā daļā,
notika nelaimes gadī-
jums. Septiņas diennaktis
nogulēja bezsamaņā.
Viss beidzās labi, rētas
palika, bet veselība uzla-
bojās.

Janovsku ģimenē izau-
guši pieci bērni – Gunta,
Ivars, Aigars, Renāte un Judīte. Vi-
siem bērniem savas ģimenes. Maz-
bērnu pulciņš krietni kuplāks – 10.
Jau sagaidīti 3 mazmazbērni. Maz-
dēls Ainārs ar sieviņu Gitu un dēliņu
Leo tepat „Kalna Bāksānos” dzīvo.

Abi jubilāri atzīst, ka, lai kādi laiki
būtu, – visa pamatā ir darbs. Vairāk
nevarēs grezni ģērbties, ar vērienu
dzīvot, bet paēduši būs. Mazliet
skumji, ka lielās kūts jumts no sma-
gās sniega segas sabrucis... atjaunos,
bet tam vajag gan līdzekļus, gan spē-
ku. Siltumniecās jau dīgst stādīpi, kas
jau smaržot smaržo pēc bagātīgas ra-
žas. Sētā kladzina vistas. Cūkas, bez
pastāvīgas pajumtes palikušas, īpaši
neskumst – ir taču pavasaris, drīz va-
sara – nenosals.

Albertam un Ņinai spilgtā atmiņā
palikusi kāzu diena. Sarakstījāmijs

Tev pateicos par zvaigzni svētku dienā,
Par ogļēm pavardā, kad ārā snieg,
Par veldzes bezgalību ūdens malā vienā,
Kas mīlestībā sniegta.

Apsveicam
Ņinu un Albertu Janovskus
50 gadu kāzu jubilejā
16.04.

2007. gada vasarā.

un izšķirāmijs, lai katrs dotos savās
darba gaitās. Brīvdienas mums neie-
deva, jo neviens jau neticēja, ka
esam precējušies... No rīta, kad abi
gājām uz Sarkaņiem, spīdēja spoža
saule. Mirklī, kad tikām sarakstīti,
lija stiprs lietus. Pēc tam visu pēc-
pusdienu spīdēja saule. Tā laikam
arī dzīvē jābūt līdzsvaram. Spožas
un veiksmīgas dienas mijas ar ne tik
veiksmīgām un pelēkām, bet ir labi
– atzīst zelta kāzu jubilāri – Alberts
un Ņina.

Pie Janovsku ģimenes svētku
reizē viesojās Sarkaņu pagasta
pārvaldes vadītājs Andris Simt-
nieks, sekretāre Inga Bārbale un
„Sarkaņu Ziņu” redaktore
Valda Kļaviņa
Foto no personiskā arhīva

Dienu pēc kāzām 1960. gada aprīlī.

Saimnieks savā zemē

Jau vairāk nekā pusgadu biksēriete
INGUNA AKMENTIŅA strādā Ma-
donā, pēc novadu reformas kļūstot
par Madonas novada lauku konsul-
tanti. Apmeklētāju šajās dienās 115.
kabinētā novada domē netrūkst. Dar-
bu starplaikā Ingunā dalās savās do-
mās „Sarkaņu Ziņām” par darbu,
kas jau paveikti un ieskicē nākotnes
vīziju laukos.

Kas ir mainījies tavā darbā un
kā vērtē lauku attīstību nākotnē?

– Man ir stabils darbs, par ko šajos
laikos ir vislielākais prieks. Darba
ritms diezgan saspringts, sevišķi ta-
gad, kad cilvēki steidz nodot ziņas
platību maksājumu saņemšanai, gan
arī statistiku par savām saimniecī-
bām, jo šogad notiek lauksaimniecī-
bas skaitīšana, ko Centrālā statistikas
pārvalde veic reizi 10 gados. Salīdzī-
nāt ne darba apjomu, ne ritmu ar lai-
ku, kad strādāju par Sarkaņu pagasta
lauku konsultanti nevar. Pagastos bija
ļoti labi iestrādāta sistēma darbam ar
zemniekiem. Pēc reformas daudz kas
ir pazudis, izjaukts. Labi vismaz, ka

pagastos ir saglabātas šī darba funk-
cijas. Tiesa gan, likmes un samaksa
ļoti, ļoti niecīga. Kopā sadarbojoties,
arī strādājām. Šinīs telpās atrodamijs
no 1. aprīļa. Līdz tam mans darba ka-
binets atradās Poruka ielā. Tā kā pie-
mums vairāk griežas vecāka gadagā-
juma cilvēki, viņi ir apmierināti ar to,
ka telpas atrodas 1. stāvā.

Prieks par to, ka cilvēkiem nav zu-
dis optimisms strādāt, kopt zemi, lo-
pus. Ir grūti, bet latviešu sīkstums
un darba mīlestība dara brīnumus.
Lielās saimniecības ir nostabilizēju-
šās, viss nepieciešamais darbam iegā-
dāts un sakārtots. Daudziem gan pa-
pildu saistības uzlikusi kredīti, bet
kaut kā jau galā tiek. Žēl, ka iepriek-
šējos gados tika likvidētas daudzas
mazās saimniecības, kur govju skaits
bija ap 10 vai nedaudz mazāk. Tā kā
bija radušās problēmas ar produkcijas
realizāciju, daudzas saimniecības iz-
šķīrās par šādu soli.

Lauksaimniecības skaitīšana,
kādam nolūkam tas nepieciešams?
– Skaitīšanas rezultātā tiks iegūta

informācija, kuru izmantos situācijas
analīzei Latvijā, kā arī turpmākās ko-
pējās lauksaimniecības politikas plā-
nošanai un īstenošanai. Skaitīšanas
informācija ir nepieciešama, lai ob-
jektīvi pamatotu jauno tiešo maksāju-
mu finansējuma pārdales kritēriju
noteikšanu Latvijai sarunās ar Eiropas
Savienību.

Līdz ar lauksaimniecības skaitīša-
nu Centrālā statistikas pārvalde darbā
uz diviem mēnešiem ir nolīgusi divas
intervētājas – madonietī Maiju Gusa-
ri un Aiju Mežāli no Sarkaņu paga-
sta.

Lauksaimniecības skaitīšana ir uz-
sākta aprīlī un turpināsies līdz sep-
tembra vidum. Latvijā ir paredzēts
aptaujāt 90 tūkstošus lauku saimniecī-
cību, tai skaitā no 20 tūkstošiem
saimniecību tiks iegūta informācija
par pielietotajām lauksaimnieciskās
ražošanas metodēm. Skaitīšanā netiks
iekļautas lauku saimniecības, kurām
ir tikai piemājas dārziņš līdz 1 ha un
nav citas lauksaimnieciskās darbības.
Saimniecības, kas pieteikušās pla-

ību maksājumiem intervējam tepat
uz vietas, tādējādi iegūstot vajadzīgo
informāciju. Mazliet sarežģītāk ar
tiem, kas uz šiem maksājumiem nav
pieteikušies un apsaimnieko 1 ha vai
mazliet vairāk. Tie būs jāmeklē pa-
šām un informācija līdz septembrim
jāapkopo.

Kopumā stāvoli lauksaimniecībā

vērtēju kā normālu. Ir grūti, bet cilvē-
kiem netrūkst apņēmības un gribas
strādāt. Bez darba jau nekas nerodas.
Un ir labi, ka cilvēki tiek ar visu galā.
Gribas novēlēt, lai netrūkst optimis-
ma, lai labs siena laiks un rudens
priecc ar bagātīgu ražu.

Valdas Kļaviņas teksts un foto

SKURSTENIS # 123, 124 Sarkanu pamatskola 2010. gada februāris, marts

SKURSTENIS

Zīmēja Laura Šcedrova 9.kl.

NO PANKŪKĀM LĪDZ SPĒKA VINGRINĀJUMIEM

11. februārī svinējām Valentīna dienu. Lai pasākumu padarītu nebijušu, mājās jāizcep pankūkas. Jāizdomā tām īpašs nosaukums un jāparūpējas par vizuālo noformējumu, lai piedalītos „Pankūku degustēšanas konkursā”.

Jau 4. gadu pēc kārtas šim pasākumam skolā ir veltīta „Mīlestības pietura”, kur ir dota katram iespēja izteikties auditorijas priekšā un nofotografēties uz sarkanā fona pie pieturas uzraksta. Lai iesaistītu pušus aktivitātēs, viņiem strikti bija noteikts sameklēt 5 dalībnieku komandu un sagatavoties visdažādākajām dzīves situācijām, grūtiem pārbaudījumiem, kur pretinieki jāpārspēj asprātībā, veiklībā.

Sākām ar pankūku degustēšanu. Pavisam konkursā piedalījās 10 dalībnieki: gan puīši, gan meitenes. Pankūku nosaukumi bija visdažādākie, sākot no „Vienkāršajām” līdz angļiskiem un asprātīgiem nosaukumiem, piemēram, „Nolaut zobus”. „Nemaz tik viegli nevarēja tikt pie pankūku nogaršošanas, jo skolēni un skolotāji bija kā pielīpuši pie pankūku traukiem, kur nu vēl novērtēt!” sašutumā stāstīja Marija no 5.klases.

Par visgardākajām pankūkām tika atzītas Madaras Skurules (4.kl.) „Jāimies pankūkas”. 2. vietu ieguva Tīnas Nagles (2.kl.) „Pūderpankūkas”, bet 3. vietu ar visatbilstošāko garnējumu iecīnīja Lailas Kaspares (7.kl.) „Slīpers” pankūkas. Liela nozīme bija vērtētāju skaitam, ne vien iegūtajiem punktiem, jo degustētāju uzmanību pievērsa tie garšu brīnumi, kuri izskatījās kārdinošāki. „Vērtējamās lapiņas beidzās zibenīgi ātri, jāraksta bija pat uz otras puses,” klāsta konkursa uzvarētāja Madara.

Kamēr tika nogaršotas mājās ceptās pankūkas, zālē skanēja romantiska Valentīndienas mūzika un

Lailas Kaspares gatavotās pankūkas atgādina par Valentīndienu.
Ilonas Svārpstones foto

Pankūku vērtētāji ir aktīvi.
Laimas Kazakevičas foto

„Mīlestības pietura” kalpoja kā dekorācija galvenokārt foto sesijām.

Noslēdzot pasākumu, bija laiks uzstāties pušu komandām – „Špabis un gurķīši” (Elvis P., Linards V., Raitis S., Toms T., Jānis G.) un komandai „Sērkokociņi” (Niks K., Pēteris L., Dairis S., Artūrs G., Vairis S.). Dalībniekiem jāizpilda dažādi, īpaši piemēroti uzdevumi. Pirmais – ar aizsietām acīm, palaujoties uz savu degunu, jāatšķir sāls no cukura. Otrais uzdevums – katram komandas puisim, cik vien ticami iespējams, meitenei jāpasaka: „Es tevi mīlu!” Ja meitene (Helēna) noticeja – komandai pienācās punkts. Trešais uzdevums, – pārbaudot roku veiklību, vienam „izredzētajam” no komandas bija meitenei pareizi jāuzkrāso lūpas. Ja lūpas netika izsmērētas ar daiļo parfimēriju, žūrija krāsotāja kontā ieskaitīja punktu. Ceturtais uzdevums – vienam dalībniekam bija galanti jāuzlūdz dāma uz valsī. Kuras komandas dalībnieki ar šo pārbaudījumu galā netika, punktu neieguva. Piektais uzdevums – izmantojot redzes atmiņu un tauti, ar aizsietām acīm jāuzmin meitenes vai skolotājas vārds vai iespējami precīzāk jāraksturo „objekts”. Diemžēl šo uzdevumu lielākā daļa nespēja paveikt, izņemot Niku (no „Sērkokociņu” komandas), kurš atpazīna skolotāju Valentīnu. Sestais, fināla uzdevums, – jāzaicina pretinieku komanda uz tādu pārbaudījumu, kuru paši spēja paveikt. Elvis P. uz dueli izaicināja pretinieku komandu „Sērkokociņi” – 60 reizi saliekt rokas pret zemi. Artūrs G. padevās un pat nemēģināja, bet Elvis atrādīja skatītājiem, ka pats var paveikt šo uzdevumu. Līdzjutēji pieprasīja, lai Artūrs G. dot prettriecienu un no pretinieku komandas izaicina Linardu V. – vienas minūtes laikā noskriet un uzskriet 4 reizes no pirmā uz otro stāvu. Linards uzdevumu paveica 2 sekundes ātrāk.

Patiesībā zālē valdīja bezrūpīgs troksnis un nemītīga kņada. Katrs izklaidējās, kā prata.

Laura Šcedrova,
skolēnu līdzpārvaldes vadītāja

Zēni aizsietām acīm nosaka „objektu”.
Lauras Šcedrovas foto

PROJEKTU NEDĒLĀ TEMATU DAUDZVEIDĪBA

Februāra sākumā (8.-12.02.) projektu nedēļas laikā skolēni izzināja un gatavoja prezentācijas par 16 pašu izvēlētiem un interesējošiem tematiem. Daļa no tiem saistījās ar vēsturi: piemēram, „Kurzemes hercogiste”, „Sieviešu diskriminācija”. Dažādi temati bija no bioloģijas jomas – „Koki un krūmi skolas apkārtnē”, kā arī „Putni un mēs”. Skolēnus saistīja dažādi sporta veidi („Biatlons”, „Skijorings”, „Bobslejs”) un citi, mazāk izzināti temati, piemēram, „Meditācija”. 3.-4. klases skolēni saistībā ar Lieldienu gaidīšanu paspēja veidot ne tikai apsveikumus un svētku noformējumu, bet paspēja arī apgūt leļļu ludziņu „Ilztes klīņģeritis”, ko pirmo reizi skatījāmies tieši projektu prezentācijā. 2. klases skolēni visi kopā noskaidroja, kā paši izzina pasauli.

Aptaujā noskaidrojās, ka skolēniem patīcis, ka darbdarība sāka un ātrāk mājās, ka ir bijis interesanti un daudz aktivitāšu, bet nebija patīcis, ka viens otrs neuztvēra projekta izstrādāšanu nopietni un ka visu nevarēja paspēt izdarīt. Tika izteikti ierosinājumi projektu laiku pagarināt un šo nedēļu organizēt siltā laikā.

No Vitas Jansones sagatavotās lappuses „Skurstenim”

Par savu projektu stāsta 2. klase.
Ineses Sudāres foto

Endija Zvirgzdiņa un Madara Skurule kopā ar audzinātāju Egitu Kaškuri veido pīnītes Lieldienu rotājumiem.
Ineses Sudāres foto

KRĀSU NEDĒĻAS RAIBUMĀ

No 15. līdz 19. martam skolā bija Krāsu nedēļa. Pirmdien skolēni un skolotāji ģērbās dzeltenas un oranžas krāsas drēbēs. Otrdien – rūtainās un svītrainās, bet trešdien, nedēļas vidū, melnos un pelēkos apģērbos. Ceturtdien skapja pieejamākajā vietā bija noliktas sarkanās un rozā drēbes. Īpaši uz visu fona izcēlās skolotāja Inese, kura bija tērpusies kā Latvijas hokejistu līdzjutēja. Piektdien uz skolu nācām gan zilās, gan violetās drēbēs.

Maksimālais punktu skaits, ko dienā varēja iegūt, bija 5 punkti. Atbilstošs punkts par aksesuāriem, augšas daļu, lejas daļu, apaviem vai zeķēm un vizuālo tēlu kopumā. Piektdiena bija izņēmuma diena. Lai „izrautos” un pārspētu citus punktu ziņā, vērtētāji tā, ka par katru lietu atsevišķi piešķirām punktu. Šo dienu izvēlējāmies tāpēc, ka ikkatram drēbju skapī ir kas zils.

Uzvarētāji krāsu nedēļā ir Laima Kazakeviča (9.kl.), Līna Nagle (5.kl.), Sandija Rutka (2.kl.). Par krāsaināko klasi tika atzīta 9.klase. Reķinot vidējo punktu skaitu uz katru skolēnu, deviņtājiem tie bija 26, 6 punkti.

Ja skolēni vēlēšies, tad vēl viena Krāsu nedēļa tiks organizēta pavasara vidū. Skolēni varēs noteikt, kādās krāsās vēlas tērpties.

Laura Šcedrova

REDAKTORES SLEJA

Droši var teikt, ka ir iestājies pavasaris. Dārzos zied narcises un tulpes.

Arī skolā pavasaris jūtams. Bērni jautrojas un izklaidējas gan starpbrīžos, gan stundās. Sporta stundās nav jāspiežas sporta zālē, jo ārā ir pietiekami silts, lai nebūtu jākarst zālē, bet ārā, zem debess juma. Skola vairs nav jākurina, jo telpas silda saulīte un tas ir ļoti patīkami.

Izbaudiet pavasari un priecājieties par zaļo zāli un atlidojušiem putniem!

Ilze Drozdova 9.kl.
Foto no personiskā arhīva

LĪDZPĀRVALDES ZIŅAS

No 8. līdz 12. martam skolā bija Dabaszinību nedēļa. Kā visās šāda veida nedēļās, bija iespēja piedalīties gan individuālajos konkursos, gan komandu erudīdā. 1. vietu ieguva 9. klases meitene Laima S., Ilze un Laura ar komandas nosaukumu „2”. 2. vietu iecīnīja 9. klases puīši Edgars K., Edgars R., Artūrs Š. Godpilno 3. vietu iecīnīja Laima K. ar Vitu J.

Individuālais konkurss jāva uzvarētājiem iegūt papildu atzīmes bioloģijā.

Uzvarētāji bija Laura Šcedrova, Edgars Kaspars un Edgars Rubenis.

Aprīlī paredzētās aktivitātes:

6.-16.04. Bateriju vākšana.

14.04. POPlēla.

15.04. Pozitīva domāšana – veselīgas dzīves pamats.

30.04. Teātris skolēnu namiņā

Laura Šcedrova 9.kl.
Ineses Sudāres foto

TIKŠANĀS AR STIKLA PŪTĒJIEM

Otrdien, 2. martā, uz skolu atbrauca divi stikla pūtēji no Ventspils.

Kā iepriekšējā reizē, pirms diviem gadiem, atbrauca divi cilvēki – jautājumu uzdevējs un cilvēks, kas uz vietas uztaisīja kādu mazu nieciņu, šoreiz mazu pelīti, kuru vēlāk atdeva paša izvēlētājam skatītājam.

Pieci skolēni varēja pamēģināt, kā ir pūst stiklu. Pati tiku pie šī priekša, bet biju pārāk uzmanīga un nesānāca izpūst tik lielu burbuli, kā gribēju. Pēdējam skolēnam lika pūst tik stipri, cik varēja. Daudzi domāja, ka burbulis pārplīsīs, bet – nē, tas vienkārši palika ļoti trausls un ar vienu elpas pūtienu tas sašķīda mazos gabaliņos. Neuztraucieties, mēs ar šo stiklu nevarējam sagriezties!

Pēc atbildēšanas uz jautājumiem, balviņu saņemšanas, vērošanas, kā veido stikla pelīti un stikla pūšanas varēja nopirkt mazus nieciņus, kas veidoti no stikla: šortlēc iekārtu mazu ķeburiņu, mazas statujīņas vai pat lielus un smalki izstrādātus dzīvniekus.

Pasākums deva kaut mazu atpūti no skolas smagā darba.

Ilze Drozdova

LIELISKA ZIŅĀ!

25. martā Madonas, Cesvaines, Ērgļu, Lubānas un Varakļānu novada apvienības 4. klases matemātikas olimpiādē Kristaps Picelēvičs ieguva 3. vietu 20 skolēnu konkurencē. Kristapam matemātikā māca skolotāja Iļģita Vēvere.

Apsveicam Kristapu nozīmīgā mācību panākumā!

Aicinām mācīties Sarkanu pamatskolā!

Skola 2010./2011.m.g. piedāvā:

- ✔ apgūt pamatizglītību 1.– 9. klašu skolēniem,
- ✔ gatavoties skolai 5 – 6 gadīgo bērnu apmācības grupā,
- ✔ darboties 3 un 4 gadīgo bērnu rotaļu un attīstības grupā.

Skolas piedāvātās iespējas

- ❖ mūzika (bloklauta vai klavieres),
- ❖ tautiskās un sporta dejas,
- ❖ vokālais ansamblis,
- ❖ skatuves runas pamati un teātris

- ❖ ģitārspēles pamati,
- ❖ sporta pulciņš,
- ❖ dekoratīvās kokapstrādes pulciņš,
- ❖ skolas avīzes veidošana,
- ❖ individuāls atbalsts mācību apguvē,
- ❖ pagarinātās dienas grupa,
- ❖ bezmaksas mācību grāmatas,
- ❖ veselīga ēdināšana,
- ❖ pagasta autobuss.

T. 64860832, direktores m.t. 29361172

NĀKOTNI SPĒLĒ KARNEVĀLĀ

9. martā skolā norisinājās karnevāls. Pasākumā nebija īpaši daudz dalībnieku, bet jautrības virpulītis virpuļoja starp dalībniekiem. Es biju karnevāla pasākuma organizētāja un arī vadītāja, protams, man bija arī palīgs Laima K. no 9. klases. Liels jo liels paldies viņai!

Mazliet klāstīšu tiem, kas nebija karnevālā, par to, kas īsti tur notika. Tātad pirms sākuma bija reģistrēšanās. Dalībniekus sagaidījām abas ar Laimu K. Trīs zvani bija aicinājums ierasties zālē, tad mazliet padejojām jautras mūzikas

pavadībā, tad tika iepazīstināti visi ar dalībniekiem. Tur bija modeles, skolo-tājas, nākotnes cilvēki, kā arī paparaci. Paldies Artūram Š. par fotografēšanu un palīdzēšanu!

Protams, tika sarunāta cienījama un kompetenta žūrija, kas vēroja karnevālistus – sk. Baiba Pētersone, sk. Ilona Svārpstone, sk. Anna Ramane! Paldies arī žūrijai! Bija jautras spēles, laba mūzika! Arī jautri skatītāji bija! Pasākums bija tiešām interesants!

Laima Saulīte 9.klase

Karnevāla dalībnieki priecīgi par jautri pavadīto laiku.
Ilonas Svārpstones foto

SLĒPOŠANAS SEZONA VEIKSMĪGA

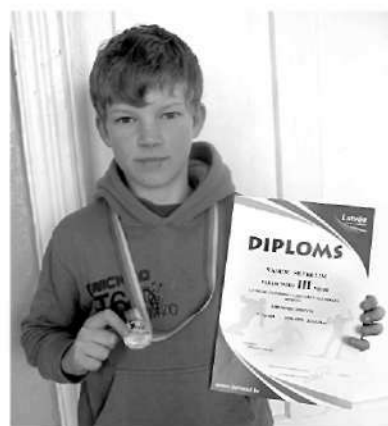
Kārtīgā sniega kārtā šoziem ļāva slēpot ne vien visās sporta stundās pusmetra laikā, bet arī dažādās sacensībās.

Janvāra beigās pirmais starta komandu cīņā distanču slēpošanā novada skolēnu spartakiādē. Rezultāti iepriecinoši: Ilze Drozdova, Laima Kazakeviča, Laima Saulīte – 2. vietā, Līga Treikala, Madara Skurule, Marija Kricka – arī 2. vietā, Juris Meščerskis, Vairis Skurulis, Ingus Škutāns, Niks Kampe – kopvērtējumā ceturtnie.

12. un 13. februārī Ilze, Laima K., Vairis, Madara un Juris startēja Ērgļos Latvijas Jaunatnes ziemas olimpiādē distanču slēpošanā. Pirmajā dienā, slēpojot brīvajā stilā, 48 dalībnieku konkurencē augstākajā – 10. vietā tika Juris. Otrajā dienā sprinta finālā Vairis palika 4. vietā, Juris – 5. vietā, bet Madara – 8. vietā. Ilzes un Laimas rezultāti bija nākamie aiz finālā iekļuvušajiem 8 dalībniekiem.

Skolas slēpotāji startēja arī četrās kārtās nakts slēpošanas sacensībās Smecceres silā. Kopvērtējumā visaugstāko – 3. vietu un medaļu 17. martā saņēma Madara Skurule (4.kl.). Šajās kārtās startēja arī Juris Meščerskis un Vairis Skurulis (5.kl.).

Pavisam veiksmīga šī slēpošanas sezona ir Vairim, jo Latvijas čempionātā 4. kārtā Madonā viņš ieguva bronzas medaļu, kas iegūta interesantā sacensību veidā: stafetē divi komandas dalībnieki slēpoja 0,5 km katrs divas reizes. Pirms tam Latvijas čempionātā kārtā Alūksnē Vairis ieguva 10.vietu.

Vairis Skurulis ar Latvija čempionātā izcīnīto bronzas medaļu.
Ineses Sudāres foto

Uz jautājumu, kas sacensībās saistās ar pozitīvām un negatīvām izjūtām, Vairis atbildēja, ka pirms sacensībām jūtas slikti, jo ir satraukums un bažas par vietu, ko varētu iegūt. Nepatīk, ka ilgi iznāk gaidīt līdz startam. Trasē jau ir mierīgs noskaņojums. Labi ir tad, kad lieliski slīd slēpes.

Projektu nedēļā Vairis un Juris Smecceres silā bāzē izmēģināja arī biatlonu – gan šaušanu, gan slēpošanu, pēc kuras atkal jātrāpa mērķī.

Divas reizes aizvadītajā ziemā visiem slēpot gribētājiem – gan skolēniem, gan skolotājiem – bija iespēja izbaudīt ziemas priekus Lido kalnā.

Slēpošanas sezona bijusi veiksmīga. Jācer uz kārtīgu sniegu arī nākamziem!

Inese Sudāre, skolotāja

BĒRNU ŽŪRIJAS PASĀKUMS SARKAŅU BIBLIOTĒKĀ

Sarkaņu bibliotēka jau 3. gadu piedalījās Bērnu žūrijas projektā, kurā šoreiz iesaistījās liela daļa skolas audzēkņu. Pavisam bērnu žūrijas grāmatas uzsāka lasīt 36 skolēni. Visas 5 grāmatas izlasīja un vērtējuma anketas nosūtīja 34 ekspertiem.

Skolotāja Mārīte un skolotāja Inese mudināja skolēnus lasīt Bērnu žūrijas grāmatas.

Noslēgumā (17.02.) mums notika bibliotēkā lasītāju pasākums. Bija dažādi uzdevumi, un bija jāzīmē Bērnu žūrijas simbols. Vajadzēja klašu grupām prezentēt darbus. Kad mums bija citi uzdevumi, mazajiem bija jāsaliek puzzle. Mēs bijām ļoti daudzi, kas atbalsta šo projektu.

Balviņas un pateicību

saņēma visi bērnu žūrijas dalībnieki. Pašās beigās apbalvoja visčaklāko lasītāju klasi, un tā bija 5.klase.

Bibliotekāre teica, ka Sarkaņu skolā mācas aktīvi lasītāji.

Marija Kricka 5. klase

Laila Kasparsone Bērnu žūrijas dalībnieku svētkos prezentē savas komandas viedokli.
Ineses Sudāres foto

Sarkaņu bibliotekāre Irēna Bačuka uzslavē 5. klases skolēnu zināšanas par grāmatu nosaukumiem un autoriem.
Ineses Sudāres foto

Labi lasītāji var būt arī vērtīgi klausītāji.
Ineses Sudāres foto

Sarkaņu bibliotēkā pēc lasītāju vērtējuma:

1.-2. klašu grupā
1. vieta – U. Geislera "Vislabākās zāles ir smieklis".
2. vieta – O.Vācietis "Mēnesim robs".

3.-4. klašu grupā vienāds vērtējums ar ekspertu viedokli Latvijā kopumā:

1. vieta – somu autore A.Havukainen grāmatai „Tatu un Patu iepazīst profesijas”.
2. vieta – A.Šehovcova komiksu grāmatai „Ezopa fabulas”.

5.-7. klašu grupā
1. vieta – M.Dobeles "Nepareizā dzīves skola".

2. vieta – I.Samauskas "Engēlītis".

8.-9. klašu grupā
1. vieta – A.Sk. Gailītes grāmatai "Patrīcijas dienasgrāmata".
2. vieta – L. Hokingas "Džordža slepenā atslēga uz visumu".

GRĀMATU SVĒTKOS MADONĀ

17 skolas skolēni 5. martā devās uz Grāmatu svētkiem Madonā. Plkst. 11:00 Madonas kultūras namā bija ikgadējo svētku atklāšana. Kad zālē ienāca un publiku pārsteidza zaļais Grāmatārpis, uz skatuves iznāca 10.-12.kl. deju grupa „Aliansē”. Tā demonstrēja kustības ar Maikla Džeksona dziesmu fonā.

Zālē lielāko tiesu atradās pieaugušie un vecāka gājuma ļaudis, jo mazākos laipni gaidīja kinoteātrī „Vidzeme”.

Pēc atklāšanas gājām tur, kur gaidīja mazos, lai tiktos ar režisoru Rozi Stiebru, taču viņa neieradās, jo bija saslīmu-

si. Tā vietā skatītājus iepazīstināja ar to, kā taisa grāmatas un kāds ceļš no autora idejas līdz gatavai grāmatai ir jānoiet. Šis pasākums man bija garlaicīgs līdz brīdim, kad skatītājiem uz ripki deva aplūkot bērnu grāmatas ilustrāciju oriģinālus. Likās, ka iepazīšana ilga mūžību.

Pēc garās, monotonās runas sekoja „Atvērtā skatuve”, kur lugas, dialogus un leļļu teātru uzvedumus demonstrēja jaunie talanti. Starp šīm izrādēm ar deļām atkal uzstājās „Alianses” dažādu vecumu grupas. Tās iekustināja publi-

ku, jo pēc priekšnesumiem aplausi bija nevilnoti skaļi. „Atvērtā skatuve” noslēdza tā pati deļa, kas Grāmatu svētkos atklāja.

Finālā paredzēto multfilmu „Ledus laikmets 3. Dinozauru ēra” rādīja pēc vairāk nekā 30 minūšu kavēšanās. 9. klase jau bija devusies prom, bet 1.-6. klase izturēja un palika. Kā saka mazās meitenes no 5.klases: „Pasākums bija interesants. Pateicoties tam, varējām atrauties no piektdienas stundām.”

Laura Šcedrova

Matemātikas nedēļas (15.-19.03.) programma

Pirmdiena – testi („Kāda ir mana dominējošā uztvere?”, „Vai es protu mācīties?”).

Otrdiena – olimpiāde klasēs (no 6. līdz 9. klasei).

Trešdiena – matemātikas pēcpusdienā.

Ceturtdiena un piektdiena – individuālie konkursi, matemātisko spēju, loģiskās domāšanas, algoritmisko spēju noteikšana.

Otrdienas labāko olimpiādes rezultātu ieguvēji klasēs (maksimālais punktu skaits 20)

6. klase – Pēteris Līpstovs 10 punkti
7. klase – Laila Kasparsone 16 punkti
8. klase – Uvis Bujaks 16 punkti
9. klase – Laura Šcedrova – 8 punkti

Trešdien – Matemātikas pēcpusdiena

1. Min mīklas.
2. Mutiski atbild uz matemātiskiem uzdevumiem (jāzina skaitļi, teorēmas, neteikumi).

3. Rakstiski atjautības uzdevumi, kā arī matemātiskās loģikas piemēri.

Kopumā piedalījās 5 komandas.

1. vieta – „Pitagora bikses” (Ēdgars Kaspars, Dairis Svārpstons, Artūrs Goters)

2. vieta – „M” (Ilze Drozdova, Laima Saulīte, Paula Grīnberga)

3. vieta – „3D” (Ēdgars Rubenis, Uvis Bujaks, Artūrs Šteins)

4. vieta – „Kukū” (Vita Jansone, Baiba Johansone, Laima Kazakeviča)

5. vieta – „3 laimīgie draugi” (Laura Šcedrova, Helēna Zinta Ravinska, Laila Kasparsone)

Ceturtdien, piektdien – individuālais konkurss

Kopā piedalījās 12 skolēni (maksimālais punktu skaits 70)

1. vieta – Vita Jansone 46 p.

2. vieta – Laila Kasparsone 45 p.

3. vieta – Laura Šcedrova 44 p.

Paldies par aktivitāti! Lai veicas matemātiskā domāšana!

Baiba Pētersone, skolas direktore, matemātikas skolotāja

VECVECĀKU PĒCPUSDIENAS SIRSNĪBĀ

„Labi, ka dzīve mums mazbērniem dod, Lapkriša dzestrumā tinas kad dienas...”
(Kornēlija Apškrūma)

Gads ir aizritējis, un vecvecāku pēcpusdiena 23. martā atkal ir klāt! Ir sagatavoti apsveikumi, par kuriem vecmāmiņas priecājas. Svētku koncerts ir gana dažāds ar dziedāšanu, dejošanu, aktiermākslu. It sevišķi viešņām īpatniskās leļļu teātris. Spēlēs un rotāļās maz-

bērni vienotā komandā ar vecmāmiņām. Tā gribas viņām palīdzēt, arī izjautāt par tālajiem skolas gadiem!

Sarunās ar ciemiņiem atklājas, ka nemaz nav zināti visi mazbērnu talanti, kas šajā pasākumā ieraudzīti savos mīļajos.

Laiks aizskrēja nemanot, bet pēc gada taču tikšanās atkal šeit un pavasara laikā!

Mārīte Lukašuna, skolotāja
Ineses Sudāres foto

Atkalsatikšanās prieks vecvecāku pēcpusdienā.

Atjautības uzdevumi risināmi kopā ar mazbērniem.

PUTNU ATGRIEŠANĀS LAIKĀ

Pirmsbrīvdienu nedēļā, kad bija vērojama gājputnu atgriešanās arī mūsu pusē, skolā ritēja putnu stundas ar dažādām aktivitātēm: vispirms vingrināšanās un tad putnu noteikšana pēc bildēm vai balsīm, krustvārdu mīklas risināšana, jautājumi par putnu pasaules rekordiem, „Kas es esmu?” spēlēšana, kad pēc apraksta jāatmin putns, pateikt kalendāra vārdos, tautasdziesmās un teicienos pieminētos putnus.

No 5. līdz 9. klasei skolēni varēja krāt punktus individuāli, bet komandu darbs tika likts lietā erudītu konkursā, kurā sacentās 3.-6.klases komandas un atsevišķi 7.-9.klases skolēni. Novērtējot un saskaitot punktus, izrādījās, ka starp jaunākajiem skolēniem vienādi stipras divas komandas – „Sarkanrīkļītes” (Madara Skurule, Anna Teicāne, Lāsma Liepiņa, Līna Nagle) un komanda „Divi gudri un divi – vēl gudrāki” (Paula Grīnberga, Vairis Skurulis, Ričards Vēveris, Dairis Svārpstons).

No vecāko klašu komandām krietni punktu ziņā pārākas divas komandas: 1. vietā – „Dzērve un divi vanagi” (Edgars Kaspars, Artūrs Steins un Laura Ščedrova), bet 2. vietā – „Speķis” (Ilze Drozdova, Laima Kazakeviča, Vita Jansone, Laima Saulīte).

Individuālajos konkursos zinošākie ir Edgars Kaspars, Lāsma Liepiņa un Paula Grīnberga.

Iepriecina, ka ne vien nosauktie, bet vēl arī citi skolēni ir iesaistījušies skolas komandas aktivitātēs Latvijas Ornitoloģijas biedrības Skolu programmā „Putni un mēs”. Brīvdienās skola saņēma pateicību par iepriekšējo pavasari un lūgumu arī tagad būt aktīviem starptautiskās programmas „Dzīvais pavasaris” atbalstītājiem. Skolēnu uzdevums ir ziņot par 4 putnu sugu (baltā stārķa, bezdelīgās, dzeguzes, svīres) atgriešanās novērojumiem. Tā ir laba iespēja kaut ko jaunu iemācīties, ieraudzīt un saklausīt, vērojot putnus.

Inese Sudāre, skolotāja

Kamēr vēl piesalst (18.03.), 5. klase devusies ziemas putnu vērošanā. Ineses Sudāres foto

Putnu stundas uzvarētāja Līna Nagle, Lāsma Liepiņa, Anna Teicāne un Madara Skurule nosaka putnus pēc attēliem. Ineses Sudāres foto

To der zināt

Skābs, bet gaidīts...

Rabarberi Latvijā tiek audzēti kopš XIX gs. Arī citviet pasaulē kā dārzeņus tos sāka audzēt salīdzinoši nesen, pirms 200–250 gadiem. Tomēr kā ārstniecības augi tie pazīstami ļoti sen – pirms 5000 gadiem Ķīnā rabarberu saknes tika lietotas zarnu trakta darbības traucējumu gadījumos, jo satur antraglikozīdus un tannoglikozīdus.

Rabarbera dzimtene ir Rietumķīnas un Austrumtibetas kalniene. Kā ārstniecības augs tas pazīstams gandrīz piecus gadu tūkstošus. Kāti ir bagāti ar organiskajām skābēm (ābolskābe, citronskābe, dzintarskābe, skābeņskābe). Tautas medicīnā svaigus rabarberus izmantoja kā spēcīgu, temperatūru pazeminošu, dažādus šķidrums izdalījumus un asinsradi veicinošu līdzekli. Kopš sirmas senātnes lietoja rabarberu kātus un sulu, lai ārstētu aknu un kuņģa – barības trakta kaites. Mūsdienu medicīna norāda, ka šīs augs sekmē kuņģa sekrēciju, palīdz vairot kuņģa skābi, uzlabo apetīti, nostiprina kuņģa gļotādas sīkos asinsvadus, kā arī uzlabo aknu stāvokli un noder pret vieglas formas hipertoniiju. Augstais kālija saturs labvēlīgi iespaido sirds slimniekus un veicina urinēšanu.

Rabarberi uzlabo garastāvokli un apetīti, mazina slāpes, novērš sliktu dūšu. Attīra asinis, palīdz sirds mazspējas gadījumā. Lieto arī hemoroīdu, caurejas, hepatīta, drudža gadījumos.

Cilvēkiem ar kuņģa un nieru problēmām, kā arī cilvēkiem ar tendenci uz caureju rabarberus nevajadzētu ēst pārlietu daudz. Grūtniecēm no rabarberu lietošanas vajadzētu atteikties vispār. Uzmanīties vajadzētu arī cilvēkiem,

kam ir tendence uz reimatismu un artrītu. Uzturā rabarberus sāka lietot, kad atklāja, ka to kāti satur cilvēkam noderīgus fizioloģiski aktīvus savienojumus un barības vielas. Rabarberi ir īpaši bagāti ar ābolskābi un citronskābi, kas tiem dod patīkami skābeno un atspirdzinošo garšu, kā arī veicina gremošanas orgānu un nieru darbību, uzlabo asins sastāvu. No uzturvērtības viedokļa rabarberi ir nozīmīgs P vitamīna avots – tā saturs ir apmēram 80 mg %. C vitamīnu rabarberu kāti satur nedaudz, tikai 10–15 mg %. Tādu minerālvielu kā kālijs, fosfors, magnijs un alumīnijs rabarberos ir salīdzinoši daudz. Rabarberu kātu bioloģiskais sastāvs nosaka to, ka tie ir visnotaļ nozīmīgi pirmie pavasara dārzeņi mūsu uzturā. Tādēļ arī ļoti gaidīti.

Tomēr rabarberos ir arī cilvēka uzturam nevēlamas vielas, kā skābeņskābe un daži antrahinona savienojumi (emodīns, reīns, rabarberons, tanīns). Šie savienojumi atrodas galvenokārt lapās un saknēs, ko uzturā nelieto. Nelielos daudzumos šīs vielas lieto ārstniecībā, bet, kā jau visas zāles, lielā koncentrācijā tās ir kaitīgas cilvēka organismam. Ļoti nedaudz šie savienojumi uzkrājas arī kātos, bet tas galvenokārt notiek vasaras otrajā pusē.

Uzglabāšana

Ja nepieciešams rabarberus uzglabāt svaigus, tos noskalo, ietin mitrā drānīņā un liek ledusskapī – tā tos var uzglabāt līdz trim dienām.

Ja vēlamies arī ziemā ēst svaigus rabarberus, tos var arī sasaldēt – noskalot

vai notīrīt ar otiņu smiltis, nomizot, sagriezt gabaliņos un sasaldēt pa porcijām, uzbērtus uz dēliša. Kad rabarberi sasaluši, tos ber maisiņos vai aizvākojamos porciju trauciņos. Saldētā veidā rabarberi uzglabājami vienu gadu. Gan kūkām un plātismaizēm, gan ķīseliem un kompotiem rabarberus pievieno neatsaldētus.

Tāpat rabarberus var arī savārt un salikt burkā – uz 1 kg notīrītu rabarberu ņem no 500 līdz 800 g cukura, uzvāra, noputo, pavāra piecas, sešas minūtes, lej tīrās, karstās burkā, aizvāko un ziemā vāra ķīselus un uzpūtējus. Vārot ievārtījumu, var likt klāt arī citronu (1 kg rabarberu, 1 vai 2 citroni, 800 g līdz 1 kg cukura) vai jāņogas (1:1:1).

Ieteikumi un padomi rabarberu gatavošanā

Negatavojiēt rabarberus alumīnija traukos. Alumīnijs ar oksālskābi veido savienojumus, kas uzkrājas organismā.

Lai mazinātu rabarberu skābumu, vairums cilvēku pievieno tiem daudz cukura. Taču to pašu iespējams izdarīt arī vienkāršāk un bez papildus cukura kalorijām – pievienojot augļu sulas. Daudzi pavāri rabarberus vāra apelsīnu vai ananāsu sulā, kas atņem skābumu un piešķir saldumu.

Arī garšvielu izmantošana var palīdzēt ietaupīt cukuru – apelsīnu miziņas, ingvers un kanēlis ir labākie rabarberu pavadoņi saldus un pikantos ēdienos.

“PIŅĒROTĪŅA” SPĒLĒTPRIEKŠ

Kā ik gadus martā – TEĀTRA DIEĻNAS. Svētki aktieriem un režisoriem visā Latvijā.

Skolas teātris „Piņģerotīņš” piedalījās 26. martā starpnovadu skolu teātru festivālā „Spēlesprieks” Praulienā.

Spēlējām A. Dzīles ludiņu „Princeses Lieldienas”. Tā bija mūsu pirmā uzstāšanās greznos tērpos, mūsu pirmais mēģinājums izspēlēt galma dzīves situācijas. Tas nav tik vienkārši, bet interesanti gan! Pašiem mums likās, ka esam skaisti. Vismaz Praulienā mēs saņēmām daudz komplimentu un uzslavu.

Un pirmo reizi mēs spēlējām arī leļļu teātri – G. Kārklīgas ludiņu „Līzītes klijģerītis”. Te viss mums bija jāmācās no jauna. Par to, ka arī tas mums izdevās labi, esam pilnīgi pārliecināti. Visi

mūs slavēja. Te daudz vajadzēja dziedāt. Skolotājs Arturs Kloppe ierakstīja mūziku, dziedāt mācīja skolotāja Baiba Putniņa, dejas soļus ierādīja skolotāja Līga Kuba, bet spēlēšanā mūs didīja skolotāja Gunta Apele. Viņa arī gatavoja lelles un šuva tērpus.

Ar šīm ludiņām mēs gatavojamies vēl uzstāties Lieldienās Bīksērē. Māmiņu pēcpusdienā skolā, Bērnu un jauniešu centrā Madonā, teātru festivālā Lubānā, Variešos un citur, kur mūs aicinās spēlēt.

Praulienā dzējas kompozīcijas uzvedumā piedalījās Helēna Ravinska. Arī viņai veicās labi.

Gunta Apele,

skolas teātra „Piņģerotīņš” vadītāja

„Princeses Lieldienas” festivālā spēlēja Marija Kricka, Līna Nagle, Lāsma Liepiņa, Niks Kampe, Madara Skurule, Endija Zvirgzdiņa, Anna Teicāne, Kristīne Lipstova, Ingus Škutāns. Ilonas Svārpstones foto

Tas var noderēt

Pavasara salāti

Sastāvdaļas: 100g redīsu, 100g lapu salātu, 100g svaigu gurķu, 1 saišķītišs maurloku, 1 rabarbera kāts, 1/2 glāzes biezpiena vai krējuma mērces, sāls, cukurs, skāba sula.

Pagatavošana: Rūpīgi nomazgātus redīsus sagriež plānās šķēlītēs, salātus saplucina vai sagriež ar nazi, gurķus sagriež kubiņos, maurlokus sasmalcina, rabarberu šķērsemiski sagriež plānās šķēlītēs. Visu sajauc ar mērci un pieļiek piecenas.

Rabarberu salāti

Sastāvdaļas: 5 vidēji lieli rabarberi, 6 lieli kartupeļi, 3 olas, 1,5 paciņas majonēze, locoņi un dilles.

Pagatavošana: 60 min.

Novāra kartupeļus ar visu mizu, pagaida, kamēr mazliet padziest un sagriež salātiem.

Novāra olas un sagriež kopā ar kartupeļiem. Nomizo rabarberus un sagriež mazos kubiņos.

Sagriež, daudzums pēc vēlēšanās, locoņus un dilles. Visu saber kopā un samaisa. Ilgi salātus neturēt, jo ātri bojājas...

Rabarberu lapu salāti

Sastāvdaļas: 300g nepāraugušu rabarberu lapu ar īsiem kātiem, 2 3 ēdamkarotes saldo vai skāba krējuma, 2 3 ēdamkarotes cukura, medus (citronu sula).

Pagatavošana: Nomazgātās rabarberu lapas sagriež salmiņos, pieliek pārējos produktus un sajauc.

Rabarberu kūka ar kefiru

Sastāvdaļas: 700g kefīrs, 700g milti, 150g cukurs, 3 gab. olas, rabarberi, manna.

Pagatavošana: apmēram 20 min.

Cukuru ar olām sakul, pievieno miltus ar kefiru, maīsa, līdz izveidojas viendabīga masa.

Uz ieeļļotās pannas ber plānā kārtiņā

mannu un lej virsū izveidoto masu, virspusi pārklāj ar rabarberiem, bet katrs to var darīt pēc savas vēlmes. Ātri un garšīgi.

Rabarberu kūka

Sastāvdaļas: 2 glāzes miltu, 1 glāze kefīra, 3 olas, 1 glāze cukura, vaniļas cukurs, 1/2 tējkarotes sodas

Pārīšanās:

1 glāze skābā krējuma
3 ēdamkarotes cukura

Pagatavošana:

Sastāvdaļas samaisa un pievieno 2 ēdamkarotes margarīna vai sviesta. Mīklu lej formā. Virsū uzber rabarberus tā, lai mīkla nespīd cauri. Liek cepties cepeškrāsnī.

Īsi pirms izņemšanas pa virsu uzlej skābā krējuma maisījumu un liek vēl nedaudz cepties, ja gribas bez krējuma, tad uzkaisa rabarberiem cukuru un krējumu.

Rabarberi ar ķirbjiem

500g rabarberu, 500g ķirbju, cukurs, kanēlis vai citrona miziņa.

Notīrītus rabarberus griež plānās šķēlītēs, pārber ar cukuru un atstāj iecukuroties. Notīrītus ķirbjus sarīvē skaidās, samaisa ar iecukurotiem rabarberiem un pārkaisa kanēli. Pasmiedz ar saputotu krējumu.

Dzirkstošais rabarberu kvass

Sastāvdaļas: 3 litriem dzēriena – 1/2 kg rabarberu, 2/51 ūdens, 1 glāze cukura, 15 g rauga.

Pagatavošana: Rabarberu kātus sagriež, ieliek kastrolī, uzlej ūdeni un liek uz mazas uguns. Vāra, līdz rabarberi kļūst mīksti. Pēc tam noņem no uguns un izkāš. Novārtījumā ieliek cukuru, izmācīta, pieliek izšķīdinātu raugu un noliek uz 24 stundām siltā vietā rūgšanai. Pēc tam izkāš, iepilda pudelēs, pudeles labi aizkorķē un noliek tūlākai rūgšanai vēsā vietā. Pēc 2-3 dienām kvass gatavs.

Viss notiek!

27. martā Madonas kultūras nama lielajā zālē un teātra zālē notika Madonas novada amatiercētru skate, kurā piedalījās teātru kolektīvi no Madonas, Mētrienas, Praulienas, Kalsnavas, Vestienas, Bērzaunes, Dugumniekiem un Sarkaņiem.

Sarkaņu pagasta amatiercētris „Piņģerots” skatē piedalījās ar Džeroma K. Džeroma darbu „Glezna pielikšana”. Izrādes vērtēja režisors un eksperts Jānis Kaijaks, kurš sarkaniešu iestudējumu novērtēja kā vienu no labākajiem, veltot daudz atzinīgu vārdu gan izrādes vizuālajam noformējumam, gan aktieru un režisores Guntas Apeles veiksmīgai radošai sadarbībai.

„Piņģerota” aktieri skates laikā.

4. aprīļa rīts pēc vairākām pelējām dienā sveicināja ar pavasarīgiem saules stariem un tā vien aicināja doties dabā, lai ne tikai icelpotu spīrto gaisu, bet izbaudītu mirklus, kas raksturīgi tieši šiem svētkiem. Lieldienas ir kā nectieša robeža starp ziemu un pavasari, neatkarīgi kurā datumā svinamas un kādi laika apstākļi ir dabā. Biksēres muižas parkā Lieldienas tradicionāli tiek svinētas jau daudzu gadu garumā. Ir gadījies, ka zemi klāj sniega kārtā, bet tas nav traucējis ne organizatoriem, ne pasākuma viesiem. Šogad uz svētkiem visus aicināja Raibais zaķis Pičs.

Lai svētkos katrs sev varētu atrast kādu nodarbi, zaķis Pičs bez palīgiem galā netiku. Mākslinieku lomā šogad bija Sarkaņu pamatskolas teātra „Piņģerotiņš” dalībnieki, kas jutās kā isti muižas saimnieki un pamodināja Raibo zaķi, lai Lieldienu ceļojums varētu sākties. Ciemos bija atbraucis Piča draugs, pelēkais zaķis Žanis no Rīgas ar savu draudzenīti Zuzi. Viņiem visiem trim daudz kas bija pārrunājams par tūri ikdienišķām lietām, kas aktuālas latvie-

šiem – novadu reforma, ekonomiskā situācija, kredīti, došanās pelnā uz ārzemēm utt. Bet secinājums viens – svētki ir vajadzīgi gan lieliem, gan maziem, jo dzīvojam taču šodien un tagad.

Ipaša viešņa svētkos bija Meža māte no Gaiziņkalna puses, kas ciemos bija ieradusies ar savu meža garderobi. Jebkuram bija iespēja pārģērbties par kādu meža iemītniku, doties nelielā pastaigā pa parku un papozēt fotogrāfam. Pašiem mazākajiem lielu prieku sagādāja skolotājas Guntas Apeles vadītā skolēnu teātra leļļu izrāde ar pašu gatavotām lellēm. Un kas tad par svētkiem bez cienasta! Pelēkās peles zupu nobaudīja visi, kas to vēlējās un, kā atzina pasākuma viesi, svaigā gaisā zupa garšo lieliski.

Neliels ieskats par 2002., 2003. un 2004. gada Lieldienu svinībām Biksērē tika piedāvāts Raibā zaķa kinozālē, kas bija iekārtota pagastmājas zālē. Vislielākais prieks par to bija

tā mēs spējam saglabāt un tālāk nest savas tautas tradīcijas un rituālus.

11. aprīlī Madonas mūzikas skolas Laimas zālē notika novada vokālo ansambļu skate, kurā kopā ar 13 citiem novada dziedošajiem kolektīviem piedalījās Sarkaņu pagasta jauktais vokālais ansamblis.

Kolektīvus vērtēja Madonas koru apriņķa virsdiriģents Ārijs Šķepasts, vokālā pedagoģe, kordinģente Anita Melnupa un Madonas novada domes kultūras darba speciālists Jānis Kļaviņš, kurš atzīmēja, ka novada skate šogad nebija obligāta un daudzi novadi šajā finanšu situācijā no skatēm ir atteikušies. Madonieši izlēma skati rīkot, jo kolektīviem tas ir tāds kā atskaites punkts un stimuls tālākajai darbībai. Tā kā viņam ir bijusi iespēja pabūt skatēs arī citos Latvijas novados, Jānis Kļaviņš ar gandarījumu atzina, ka Madonas novada kolektīvu mākslinieciskais līmenis ir ļoti augsts.

Skolas zālē 1.-4. klases dejotāji: Endija Zvirgzdiņa, Madara Skurule, Anna Teičāne, Kristīne Lipstova, Līga Simtniece, Tīna Nagle, Reinis Veips, Ingus Škutāns, Māris Kalniņš, Niks Meščerskis jau saposušies deju skatei (16.04.).

16. aprīlī Madonas kultūras namā notika X Latvijas skolu jaunatnes dziesmu un deju svētku atlasē skate, kurā piedalījās Sarkaņu pamatskolas 1.-4. klašu deju kolektīvs (vad. Skaidra Dzene) un tautas nama „Kalnagravas” jauniešu deju kolektīva „Resgaļi” studija (vad. Inga Pujate). Kolektīvu sniegums bija labs, iegūts svētku dalībnieku II pakāpes

diploms, bet ar to nepietika. Tā kā konkurence kļūt par svētku dalībnieku Rīgā šogad ir ļoti liela, tad mūsu pagasta kolektīvi šogad Rīgā netiks pārstāvēti.

23. aprīlī „Kalnagravās” uz sezonas noslēguma koncertu pulcējās Sarkaņu pamatskolas un tautas nama bērnu un jauniešu pašdarbības kolektīvi. Koncerta simbols bija izvēlēts sena latviešu rotallīceta – „Vilciņš”, kas šogad ir arī X Latvijas skolu jaunatnes dziesmu un deju svētku logo. Pasākumu vadīja Pūce (Žanna Pērkonc), kas kopā ar saviem palīgiem, mazajiem aktieriem, lieliski iejutās dziedātāju un dejotāju vidū, kā arī pasākuma noslēgumā parādīja savu priekšnesumu-izrādi „Ugunsdvēselīte”. Koncertā „Kalnagravās” piedalījās Sarkaņu pamatskolas 1.-4. klašu deju kolektīvs (vad. Skaidra Dzene), 1.-4. klašu un 7.-9. klašu mūsdienas deju grupa (vad. Līga Kuba), kā arī skolotāju

vus priekšnesumu.

24. aprīlī Aizkrauklē amatiercētru festivālā „Ušiņdiena Aizkrauklē” piedalījās Sarkaņu pagasta amatiercētris „Piņģerots”, piedāvājot festivāla apmeklētājiem un žūrijai iepazīties ar dzejas izrādi „Gaisma logā”. Festivāla lugas vērtēja eksperti Līvija Akurātere un Jānis Jurkāns. Festivāla galveno balvu saņēma Madonas Tautas teātris, kas izspēlēja H. Gulbja lugu „Cīruļi”. Amatiercētris „Piņģerots” saņēma diplomu „Par pelnītas cieņas izrādīšanu savā novada autoram un labu dzejas teksta kompozīciju”. Krīstīne Ozola saņēma atzinību par skaisto un izjusto dzejas lasījumu, kā arī tika atzīta par Sarkaņu amatiercētra labāko aktrisi.

25. aprīlī deju kolektīvu skatē piedalījās pagasta deju kolektīvi. Deju kolektīvs „Senči” ieguva I pakāpes diplomu, jauniešu deju kolektīvs „Resgaļi” – II pakāpes diplomu. II pakāpes diplomu saņēma arī deju kolektīvs „Labākie gadi”, kas pārstāvēs Madonas novadu VII Vislatvijas vidējās paaudzes deju kolektīvu svētkos 5. jūnijā Valmierā un skatē viņiem bija jāpiedalās ar deju no šo svētku obligātā repertuāra.

Duets Dace un Sarmīte.

30. aprīlī notika tradicionālais vokālistu konkurss-koncerts „Dziesma Sarkaņos”, kas pulcēja dalībniekus no Madonas, Mārcienas, Dzelzavas, Vestienas, Barkavas un Sarkaņiem. Pasākuma apmeklētājiem bija iespēja noskatīties ļoti daudzveidīgu programmu. Pasākumu kuplināja grupa „Tranzīts”. Katram pasākuma dalībniekam žūrija, kuras sastāvā bija grupas „Ķīmjī” dalībnieks Valdis Špaks un Madonas novada kultūras darba organizators Jānis Kļaviņš, veltīja atzinības vārdus un piešķīra nominācijas, kuras visspilgtāk raksturoja katru dalībnieku uzstāšanos. Sava simpātija bija arī skatītājiem. Šogad to ieguva Žanna Pērkonc.

1. maijā deju grupas „Geizeri” vecākā grupa Ogrē piedalījās festivālā „Tusiņš trijās priedēs”. Kā pastāstīja paši kolektīva dalībnieki, konkurence bija pietiekami liela, jo bija dejotāji gan no Lietuvas, gan no Igaunijas. Bijis ļoti interesanti salīdzināt Latvijas dejotājus ar citu valstu dejotājiem. Pašiem prieks gan par savu uzstāšanos, gan iespēju redzēt citu grupu priekšnesumus.

1. maijā vidējās paaudzes deju kolektīvs „Labākie gadi” kopā ar Madonas kultūras nama pūtēju orķestri sniedza koncertu „Veltījums Latvijai” Praulienā. Kopīgā koncertprogramma bija veltīta Latvijas Neatkarības deklarācijas atjaunošanas gadadienai.

Valdas Kļaviņas teksts,
Inetas Simtnieces, Aigara Krīģerta, Imantas Simtnieces un
Iizes Drozdovas foto

Pičs (V. Kļaviņa) sagaidījis ciemiņus – zaķi Žani (I. Bārbale) un Zuzi (A. Auzāne).

Dejo „Resgaļi” meitenes, dziesmas skandē Sarkaņu pamatskolas 7.-9. klašu vokālais ansamblis.

Apsveikumi

Sveicam
Dainuvīti Szulgo un Gati Spalviņu ar
dēliņa Matīsa piedzimšanu
05.03.2010.;

Līgu Zariņu un Aleksandru Siliņu ar
meitiņas Kristas piedzimšanu
20.03.2010.;

Gītu un Armandu Rimšas ar
meitiņas Alises piedzimšanu
23.03.2010.;

Ivetu un Uģi Adamovičus ar
meitiņas Megijas piedzimšanu
20.04.2010.

*Ja no sava prieka nogriezī
Tu pa riekam citiem spēsi;
Un kā lietus lāse
Citu saknēs aizritēsi,
Tikai tad tu savu laimi
Tā kā sauli sajūtīsi.
/D. Avotiņa/*

**Sveicam nozīmīgās dzīves jubilejās
marta, aprīļa un maija jubilārus!**

18. gadi

09.03. **Melņika Anete**
09.03. **Melņiks Aivis**
19.03. **Raize Simona**
02.04. **Mūsiņa Santa**
03.04. **Dolace Karlina**
04.04. **Roziņa Gita**
16.04. **Simtņieks Matīss**
16.05. **Šahno Artūrs**
17.05. **Krīvicis Igors**
19.05. **Sprūds Artūrs**

50 gadi

07.03. **Trofimovs Sergejs**
10.03. **Bērziņa Inese**
29.03. **Kalniņa Aija**
23.04. **Jubelis Juris**
24.04. **Zemzars Juris**
30.04. **Gabranova Marija**
16.05. **Tuskova Zaiga**
29.05. **Zvejniece Zigrīda**

55 gadi

10.03. **Rozentāle Benita**
06.04. **Kukars Pēteris**
18.04. **Rubene Veneranda**
21.04. **Gailītis Ivars**
29.04. **Ananiča Ruta**

60 gadi

31.03. **Jērics Elmārs**
18.05. **Zukure Inese**

65 gadi

24.03. **Kulmane Marta**
24.03. **Viducis Valdis**
01.05. **Elksnītis Kārlis**
07.05. **Karandējs Ivans**
19.05. **Bonda Teika**

70 gadi

06.03. **Ozols Jānis**
30.03. **Dumpe Liliņa**
08.04. **Jureviča Leontīne**
22.04. **Nagle Mirdza**

80 gadi

06.03. **Pētersone Gaida**
28.03. **Adamovičs Leopolds**
23.04. **Kaltone Austrā**

85 gadi

09.03. **Eiķele Milija**

90 gadi

16.03. **Naglis Jāzeps**

Afiša

**Sarkaņu pagastā 15. maijā
Muzeju nakts "Par tūru pasauli"**

**Profesora A. Biezīņa Sarkaņu pagasta
"Jaundilmaņos" – pasākums
"Nedūļšosim skaidros ūdeņus!"**

Programmā:

19.00 – avotiņa attīrīšanas talka

20.00 – pretalkoholisma akcija –
skats caur "rozā brillēm".

*Atraktīva programma ar Rīgas Medicīnas
vēstures muzeja masku piedalīšanos.*

21.00 – Danutes Vēzes un viņas audzēkņu
darbu izstādes atklāšana. Lauku
tējas baudīšana.

22.00 – zivju zupas vārīšana. Latviešu
tautas dziesmas par dabas daili.

24.00 – zvaigžņu skatīšana un lakstīgalu
klausīšanās līdz rīta gaismai.

*****

**Muzejs "Biksēres klētis"
atvērts no plkst. 21.00 līdz 24.00.**

*****

plkst. 23.00

"Kalnagravās"

uz balli ielūdz

Kristīne un Alvis no Jēkabpils

Ieejas maksa Ls 2.-

Vērša zīmē dzimušajiem ieeja brīva

Visi laipni aicināti!

29. maijā tiek rīkoti

Bērniņas svētki

Dalībniekus lūgums pieteikt

līdz 25. maijam.

Tālrunis informācijai **26414793**

22. jūnijā –

Ielīgojam Jāņus

plkst. 21.00

Biksēres estrādē

pašdarbības kolektīvu koncerts

Ieeja – brīva

plkst. 23.00

pie Biksēres ūdenskrātuves

Ugunsskulptūru festivāla noslēgums

plkst. 24.00

Nakts balle kopā ar grupu

"VELVES"

Ieejas maksa – 1.s 2.-

Jūnija sakumā Madonā notiks svētki, kas šogad ir ar devīzi

Madonas pilsētas svētki – novadam!

Svētku ietvaros paredzēti dažādi pasākumi, kurus apmeklēt aicināt
ikviens novada iedzīvotājs un viesis.

Ceturtdiena, 3. jūnijs,

plkst. 21.00 – Nakts koncerts pie strūklakas Mīlestības gravīnā
Ieeja – bezmaksas

Piektdiena, 4. jūnijs,

plkst. 10.00-14.00 pie Madonas bibliotēkas – radošās darbnīcas "Dzīvība/āzudens"
plkst. 18.00 Madonas pilsētas estrādē
Latvijas Nacionālā teātra izrāde
"Teātra žurka 2010 jeb Kornēlijas inovācijas"
Izrādē piedalās grupa "Labvēlīgais tips"

Bībešu cenas:

Iepriekšpārdošanā no 10. maija: 3 Ls

Izrādes dienā: 4 Ls

Režisors – Edmunds Freibergs

Scenogrāfs – Aigars Ozoliņš

Sniega kupenā pie Nacionālā teātra vakaros manāma dzīvība – Teātra žurka Kornēlija ir pamodusies no ziemas miega, iepazīsies ar situāciju Latvijā un nolēmusi pavasarī pavadīt, gatavojoties Saeimas vēlēšanām. Pēc konsultācijām ar PR speciālistiem žurka saprot, cik milzīga nozīme ir inovatīvai domāšanai un pareizi noorganizētai pozitīvisma kampaņai – jo garāks būs teicamo darbu un solījumu saraksts, jo vairāk vēlētajū balsu viņai tiks. Bet pozitīvisma kampaņai nepietiek uz Nacionālā teātra balkona un svilpot rūporā, mūsdienās vajadzīgi spoži sabiedrisko attiecību speciālisti, tādi, kam tauta tic. Tāpēc Kornēlija noslēdz savstarpējās sadarbības līgumu ar grupu „Labvēlīgais tips” un nolēmj likt uz spēles visu! Uz Sacīmu kopā ar Fredi!

Sestdiena, 5. jūnijs,

plkst.16.30 Madonā Saieta laukumā
Teng Tools Rallija Madona 2010 atklāšana

plkst.18.00 Madonas pilsētas estrādē koncertuzvedums

"Mēs savam novadam"

Piedalās: Madonas novada bērnu un jauniešu deju kolektīvi, senioru deju kolektīvi, vokālie ansambļi, kori, instrumentālais ansamblis Artura Kloppes vadībā.

Ieeja – bezmaksas

plkst. 22.00 Madonas pilsētas estrādē

Lielā svētku balle

Spēlē grupa "Apvedecš" u.c.

Ieeja – bezmaksas

Svētku pasākumu plāns vēl tiek precizēts un papildināts.

16. maijā plkst. 14.00

"Kalnagravās"

izrāde pēc Astrīdas Lindgrēnas stāsta motīviem

"Brālītis un Karlsons, kas dzīvo uz jumta"

Izrāde ir Latvijas Kultūras koledžas amatierteātra režijas studentes Zanes Vileiņas diplomdarbs. Izrādē piedalās Sarkaņu pagasta amatierteātra "Pipģerots" aktieri. Ieeja – brīva

Jaunumi bibliotēkās

Biksēres bibliotēkā

Līdz ar pirmo zaļo asniņu parādīšanos dabā un zilo vizbulīšu uzziēdēšanu arī Biksēres bibliotēkā ir iesācies pavaris. Pavaris, kurš ienesis jaunus vēsmas grāmatu klāsta izvēlē lasītājiem. Bibliotēkā ir iegādātas jaunās grāmatas lasītāju priekam un vēlmēm – dažādu nozaru literatūra: par būvniecību, mājas remontu un mājokļa iekārtošanu, galdniecības padomi, padomi un ierosinājumi rokdarbniecēm, pavārmākslas jaunumi, darba intervijas un biznesa padomi, kā iekopt dārzus pavasarī un veselus klāsts ar latviešu autoru daiļliteratūru. Izvēle ir pietiekama.

Lasītājiem, kuriem ir kādas vēlmes izlasīt sen meklētu vai gribētu grāmatu, nāciet ar savām vēlmēm un ierosinājumiem, priekšlikumiem, lai kopīgi varētu veidot grāmatu klāstu jūsu priekam un interesēm.

Gaidīšu ciemos pavasarī!

Didzis Akmentīns,

Biksēres bibliotēkas vadītājs

Sarkaņu bibliotēkā

Bibliotēku nedēļā aizsākts jauns pasākumu cikls „Vecmāmiņa bibliotēkā”. Pasākumā „Pastaiga pa bilžu grāmatu” vecmāmiņa Aida Vecuma lasīja pirmsskolas bērniem grāmatīņas „Kur palicis trusītis?” un „Mani zobīņi”. Aicinu viesoties līdzīgā pasākumā arī citas vecmāmiņas, vadīt pasākumu ne tikai maziem bērniem. Tā būs lieliska iespēja vērst krāsaināku savu un citu ikdienu. Vācijā vecmāmiņas labprāt izmanto šādu iespēju jau vairākus gadus.

***

No 10. jūnija bibliotēkā būs apskatāmi Latvijas Amatniecības kameras tamborēšanas meistares, tautas dāļamatā meistares **Vandas Podiņas** darbi.

***

Sakarā ar inventūru aicinu nodot bibliotēkā grāmatas, kuras izņemtas līdz 2010. gadam!

Irīna Bačuka,

Sarkaņu bibliotēkas vadītāja

SĒRU VĒSTS

Arnīs Šņucītis
miris 13.02.2010. 70 gadu vecumā;
Elmārs Miglons
miris 04.03.2010. 57 gadu vecumā;
Mārtiņš Stūris
miris 22.03. 67 gadu vecumā.

SARKAŅU PAGASTA PĀRVALDES IZDEVUMS

Izdevējadrese: Sarkaņu pagasta pārvalde, Madonas novads.

Izdevuma redaktore Valda Kļaviņa, tel. 29424739, e-pasts valda.kalnagravas@inbox.lv

Redkolēģija Inga Bārbale, Inese Sudāre, Andris Trečaks.

Iespiests SIA "Madonas poligrāfists", Madonā, Saieta lauk.2a

Datorsalikums. Ofsetiespiedums.

Par rakstu saturu un fakti precizitāti atbild autors.